

உ
சிவமயம்

பழம்நீ பாமாலை

விசாலாட்சி மெய்யப்பன்
ரிஷிகேஷ்

2018

Acc.No. 27333

A 211 315

உ

சிவமயம்

பழம் நீ பாமாலை

VISALAKSHI MEYYAPPAN

Koviloor Vedanta Madam
(Near) Swami Dayananda Ashram
Purani Jhadi
Rishikesh 249 201
Uthtrakhand
Ph: 0135 - 2436968

முதல் பதிப்பு : ஜனவரி 2018
பக்கங்கள் : 96

தைப் பூச வெளியீடு

பதிப்பித்து வெளியிடுபவர்
விசாலாட்சி மெய்யப்பன்
கோவிலூர் வேதாந்த மடம், ரிஷிகேஷ்.

அச்சம் அமைப்பும்: **முல்லை பதிப்பகம்**
323/10, கதிரவன்காலனி, அண்ணாநகர் மேற்கு, சென்னை- 40
செல்.: 9840358301 e-mail: mullaipathipagam@yahoo.com

வீநாயகர் பாடல்கள்

ஐந்து கரத்தானை ஆனை முகத்தானை

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியுள் வைத்தபடி போற்றுகின்றேனே.

- திருமூல -

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி என்றிடக் கரும மில்லையே.

- திருமூலர்

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியேநீ யெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந்தா.

- ஓளவையார்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

- ஓளவையார்

வீநாயகர் துத்

மங்களத்து நாயகனே மண்ணாளும் முதலிறைவா!
பொங்குதன வயிற்றோனே பொற்புடைய ரத்தினனே
சங்கரனார் தருமதலாய் சங்கடத்தைச் சம்சரிக்கும்
எங்களுக்கு விடிவிளக்கே எழில்மணியே கணபதியே!

அப்பமுடன் பொரிகடலை அவலுடனே அருங்கதலி
ஒப்பில்லா மோதகமும் ஒருமனதாய் ஒப்புவித்து
எப்பொழுதும் வணங்கிடவே எமையாள வேண்டுமென
அப்பனவன் மடியமரும் அருட்கனியே கணபதியே!

பிள்ளையாரின் குட்டுடனே பிழைநீக்கி உக்கியிட்டு
எள்ளளவும் சலியாத எம்மனத்தை உலுக்கி
தெள்ளியனாய்த் தெளிவதற்குத் தேன்தமிழில் போற்றுகின்றோம்
உள்ளியதை உள்ளபடி உகந்தளிப்பாய் கணபதியே

இன்றெடுத்த இப்பணியும் இனித்தொடரும் எப்பணியும்
நன்மணியே சண்முகனார் தன்னுடனே நீஎழுந்து என்பணியை
உன்பணியாய் எடுத்தாண்டு எமைக்காக்கப் பொன்வயிற்றுக்
கணபதியே போற்றியெனப் போற்றுகின்றோம்!

—துர்கை சித்தர்

பிள்ளையார் வணக்கம்

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
பிள்ளையார் பிள்ளையார் அருளைத் தரும் பிள்ளையார்
ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே அரசமரத்து நிழலிலே வீற்றிருக்கும்
பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்

ஆறுமுக வேலவனின் அண்ணனான பிள்ளையார்
நேரும் துன்பம் யாவையும் தீர்த்து வைக்கும் பிள்ளையார்

மஞ்சளிலே செய்திடினும் மண்ணினாலே செய்திடினும்
அஞ்செழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்

அவல்பொறி கடலையும் அரிசி கொளுக்கட்டையும்
கவலையின்றி உண்ணுவார் கண்ணை மூடித் தூங்குவார்

கலியுகத்தின் விந்தையைக் காணவேண்டி அனுதினம்
எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம் போலச் சுற்றுவார்.

அருள்மீகு நடராஜர் பதிகம்

ஓம் நமச்சிவாய ஓம் ஓம் நமச்சிவாய
ஓம் நமச்சிவாய ஓம் ஓம் நமச்சிவாய

அங்கும் இங்கும் எங்குமாய் அமைந்த தேவதேவனே!
ஆதியாய் அநாதியாய் சமைந்த ஜோதி ரூபனே!
மங்களங்கள் யாவும் நல்கும் அம்பிகை மணாளனே
மைந்தன் செய்யும் பூஜையில் மகிழ்ந்தருள் நடேசனே!

எந்த இல்லம் ஆயினும் இருந்த இல் சிதம்பரம்
எடுத்த பீடம் ஆலயம் தொடுத்தக் கூரை கோபுரம்
செந்தமிழ்ச் சொல் மந்திரம் திருந்தும் அன்பே ஆகமம்
சிவந்தபாத பங்கயம் உவந்தருள் நடேசனே!

மன்றிலே எடுத்த கால் என் மனையிலும் எடுத்துவை
மனதிலே நினைத்த நன்மை விரைவிலே முடித்துவை
என்றும் தீமை அனுகிடாமல் ஈசனே தடுத்து வை
ஏத்தும் அன்பர் குழுவினில் என்னைச் சேர்த்துவை நடேசனே!

ஆபயந்த ஐந்தினோடு பால் பழம் பஞ்சாமிர்தம்
ஆலைவாய்க் கரும்பு தெங்கு தேன் சுகந்த சந்தனம்
நீபயந்த யாவையும் நினைக்களித்தேன் ஈசனே!
நேர்த்தியாய் அனைத்துமாடி வாழ்த்துவாய் நடேசனே!

அட்டநாக பூஷணம் அளிக்க வல்லன் வல்லனே
ஆனை மான் சிறுத்தை வேட்டை ஆடவல்லன் அல்லனே
இட்ட மாலை ஆடையோடு தொட்டுவைத்த சந்தனம்
என்றும் நல்கவல்லன் வல்லன் கொண்டருள் நடேசனே!

வில்லினால் அடிக்கவோ வீசுகல் பொருக்கவோ?
மிதித்த போதுகை பிரம்பை மேலும் நான் எடுக்கவோ
நல்ல பிள்ளை என்னை ஆளும் நாதனும் நீ அல்லவோ
நாளும் நான் படைத்த சொல்லும் பூவும் கொள் நடேசனே!

ஆடநீ எடுத்தாய் அறிந்தவர் இயம்புவர்
அல்ல அல்ல என் தலைமேல் சூட என்று சொல்கிறேன்
ஈடில்லாத தெய்வம் நீ இடப்புறம் எடுத்தக் கால்
எந்த நோக்கில் என்று சொல்ல வந்தருள் நடேசனே!

மழுவெடுத்து) எதை விளக்க மன்றுதோரும் ஓடினாய்?
மதியெடுத்த சிரம் இருக்க மத்தனாய் ஏன் ஆடினாய்?
கழுதெடுத்து நடனமாடும் காட்டில் என்ன தேடினாய்
கையில் நான் எடுத்த தூபம் கொள்ளுவாய் நடேசனே!

எடுத்த தூபம் ஆதியாவும் ஏற்றருள் மகேசனே!
இன்று நான் படைத்தயாவும் உண்ணுவாய் சபேசனே
தடுத்த பண்டை வினையகற்றித் தாங்குவாய் சர்வேசனே
சரணம் உன்னயன்றி ஏது தாங்குவாய் நடேசனே!

வாழி நீ படைக்கும் தெய்வம் மலரணை அமர்ந்ததாம்!
வகுத்தளிக்கும் தெய்வம் கூட அரவணை கிடந்ததாம்
ஊழிதோறும் ஐந்தொழில் உவந்து செய்யும் ஈசனே! ஓய்ந்து
சற்றென் நெஞ்சினில் கண் சாய்ந்து கொள் நடேசனே!

ஓம் நமச்சிவாய ஓம் சிவாய நமரூபனே!
ஓதும் ஐந்து சபையில் ஆடும் பாதனே சங்கீதனே
வாமியாய் தலைத்த சிவகாமி காதல் நேசனே
மாறிலாத கருணை நீ வழங்குவாய் நடேசனே!

— அருட்கவி கு.செ.ராமசாமி

நடராஜப் பத்து

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம் நீ
மறை நான்கின் அடிமுடியும் நீ
மதியும் நீ ரவியும் நீ புனலும் நீ அனலும் நீ
மண்டலம் இரண்டேழு நீ
பெண்ணும் நீ ஆணும் நீ பல்லுயிர்க்குயிரும் நீ
பிறவும் நீ பொருவ நீயே
பேதாதிபேதம் நீ பாதாதி கேசம் நீ
பெற்றதாய் தந்தை நீயே
பொன்னும் நீ பொருளும் நீ இருளும் நீ ஒளியும் நீ
போதிக்க வந்த குரு நீ
புகழொணா கிரகங்கள் ஒன்பதும் நீ
யிந்த புவனங்கள் பெற்றவனும் நீ
எண்ணரிய ஜீவகோடிகளை ஈன்ற அப்பனே
என் குறைகள் யார்க்குரைப்பேன்?
ஈசனே சிவகாமி நேசனே!
எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட
 மங்கை சிவகாமி யாட
 மாலாட நூலாட மறையாட திறையாட
 மறைதந்த பிரமனாட
 கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட
 குஞ்சர முகத்தனாட
 குண்டல மிரண்டாட தண்டை புலி யுடையாட
 குழந்தை முருகேசனாட
 ஞானசம்பந்தரோடு இந்திராதி பதினெட்டு முனி
 அட்ட பாலகருமாட
 நரை தும்பை அருகாட நந்தி வாகனமாட
 நாட்டியப் பெண்களாட
 வினையோட உணைப்பாட எனைநாடி
 இதுவேளை விரைந்தோடி
 ஆடி வருவாய் ஈசனே சிவகாமி நேசனே
 எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற உருக்கொண்டு
 கனவென்ற வாழ்வை நம்பி
 காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே
 கட்டுண்டு நித்த நித்தம்
 உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற இரைதேடி
 ஓயாமலிரவு பகலும்
 உண்டு உண்டு உறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது
 ஒருபயனும் அடைந்திலேனை
 தடமென்ற மிடிகரையில் பந்தபாசங்களெனும்
 தாவரம் பின்னலிட்டு
 தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று
 தமிழேனை இவ்வண்ணமாய்
 தடையென்று கடைநின்று ஏனென்று கேளாது
 இருப்பதுனக்கழகாகுமா?
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே
 எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

பம்புகுனியமல்ல வைப்பல்ல மாரணம்
 தம்பனம் வசியமல்ல
 பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப் பிரவேச
 மதுவல்ல சாலமல்ல

அம்புகுண்டுகள் விலக மொழியு மந்திரமல்ல
 ஆகாய குளிகையல்ல
 அன்போடு செய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல
 அறியமோகனமுமல்ல
 கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி பிரம்மரிஷி
 கொங்கணர் புலிப்பாணியும்
 கோரக்கர் வள்ளுவர் போகமுனியிவரெலாம்
 கூறிடும் வயித்தியமுமல்ல
 என்மனம் உன்னடிவிட்டு அகலாது நிலைநிற்க
 ஏது புகல வருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே
 எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

நொந்துவந்தே னென்று ஆயிரம் சொல்லியும்
 நின்செவியில் மந்தமுண்டோ!
 நுட்பநெறியறியாத பிள்ளையைப் பெற்றபின்
 நோக்காத தந்தையுண்டோ!
 சந்ததமும் தஞ்சமென்றடியைப் பிடித்தபின்
 தளராத நெஞ்சமுண்டோ!
 தந்திமுகன் அறுமுகன் இருபிள்ளையில்லையோ
 தந்தை நீ மலடுதானோ!
 விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிடமிருக்குதே
 வினையொன்றும் அறிகிலேனே
 வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே
 வேடிக்கை இதுவல்லவோ
 இந்தவுலகு ஈரேழும் ஏனளித்தாய் சொல்லு
 இனியுன்னை விடுவதில்லை
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே
 எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாத போதிலும்
 வாஞ்சையில்லாத போதும்
 வாலாயமாய்க் கோயில் சுற்றாத போதிலும்
 வஞ்சமே செய்தபோதும்
 மொழியென்ன மொகனையில்லாமலே பாடினும்
 மூர்க்கனே முகடாகினும்
 மோசமே செய்யினும் தேசமே தவறினும்
 முழு காமியே ஆயினும்

பழி எனக்கல்லவே தாய்தந்தைக்கல்லவோ
 பார்ப்பவர்கள் பழியார்களோ
 பாரறிய மனைவிக்குப் பாதியுடலீந்த நீ
 பாலன் எனைக் காக்கொணாதோ
 எழில் பெரிய அண்டங்கள் அடுக்காய் அமைத்த நீ
 என் குறைகள் தீர்த்தல் பெரிதோ
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே
 எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

அன்னைதந்தையர் என்னை ஈன்றதற்கழுவனோ
 அறிவிலாததற்கழுவனோ
 அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையே நோவனோ
 ஆசை மூன்றுக்கழுவனோ
 முற்பிறப்பென்வினை செய்தேனென்றழுவனோ
 என் மூட உறவுக்கழுவனோ
 முற்பிறப்பின் வினைவந்து மூளுமென்றழுவனோ
 முத்தி வருமென்றுணர்வனோ
 தன்னைநொந்தமுடனோ உன்னை நொந்தழுவனோ
 தவமென்ன எறுறழுவனோ
 தையலார்க்கழுவனோ மெய்தனக்கழுவனோ
 தரித்திர தசைக்கழுவனோ
 இன்னமென்னப் பிறவிவருமோ வென்றழுவனோ
 எல்லாமுரைக்க வருவாய்
 ஈசனே சிவகாமி நேசனே
 எனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

காயாமுன் மரமீது பூபிஞ் சறுத்தனோ
 கன்னியர்கள் பழிகொண்டனோ
 கடனென்று பொருள்பறித்தே வயிறெரித்தனோ
 கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ
 தாயாருடன் பிறவிக்கென்னவினை செய்தனோ
 தந்தபொருளிலை யென்றனோ
 தானென்று கெர்வித்து கொலைகளவு செய்தனோ
 தவசிகளை ஏசினேனோ
 வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்பொருள் பறித்தனோ
 வாணரைப் பழித்திட்டனோ
 வடவுபோலே பிறரைச் சேர்க்கா தடித்தனோ
 வந்தபின் என் செய்தனோ

ஈயாத லோபி என்றே பெயரெடுத்தனோ
எல்லாமும் பொறுத்தருளுவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே
எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன
தன்பிறவியுறவு கோடி
தனமலை குவித்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன
தாரணியையாண்டுமென்ன
சேயர்கள் இருந்தென்ன குருவாயத் திரிந்தென்ன
சீடர்கள் இருந்துமென்ன
சித்துபல கற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்
செய்தென்ன நதிகளெல்லாம்
ஓயாது மூழ்கினும் என்ன பயன் எமனோலை
ஒன்றினைத் தடை செய்யுமோ!
உதவுமோ இதுவெல்லாம் உபாயம் கருதியே
உந்தனிருபாதம் பிடித்தேன்
யார்மீது உன்மனமிருந்தாலுமுன் கடைக்
கண்பார்வையது போதுமே
ஈசனே சிவகாமி நேசனே
எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

இன்னமும் சொல்லவோ உன்மனம் கல்லோ
இரும்போ பெரும்பாறையோ
இருசெவியும் மந்தமோ பார்வையும் அந்தமோ
இது உனக்கழகு தானோ
என்னென்ன மோகமோ இதுஎன்ன கோபமோ
இதுவே உன்செய்கை தானோ
இருபிள்ளைதாபமோ யார்மீது கோபமோ
ஆனாலும் நான் விடுவனோ
உன்னை விட்டெங்கெங்கு சென்றாலும் வாழ்வனோ
உனையடுத்துங் கெடுவனோ
ஏழை என் முறையீட்டில் குற்றமென கூறுநீ
முப்புரம் எரித்த ஐயா
என் குற்றமாயினும் உன் குற்றமாயினும்
இனியருள் அளிக்க நினைவாய்
ஈசனே சிவகாமி நேசனே
எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே!

ஆத்சங்கரர் அருளிய கால பைரவாஷ்டகம்

பைரவாய பைரவாய பைரவாய மந்திரம்
பாவம்போக்கி நலமருளும் பைரவாய மந்திரம்

தேவராஜ ஸேவ்யமான பாவனாங்கரி பங்கஜம்
வ்யாள யக்ஞ சூத்ரம் இந்து ஸேகரம் க்ருபாகரம் ।
நாராதி யோகிப்ருந்த வந்திதம் திகம்பரம்
காசிகாபு ராதிநாத காலபைரவம் பஜே ॥

பானுகோடி பாஸ்வரம் பவாப்தி தாரகம் பரம்
நீலகண்ட மீப்ஸிதார்த்த தாயகம் த்ரிலோசனம் ।
காலகாலமம் புஜாஷுமஸ்த ஸுன்ய மக்ஷரம்
காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே ॥

ஸுல டங்க பாச தண்ட பாணிமாதி காரணம்
ச்யாம காயமாதி தேவமக்ஷரம் நிராமயம்।
பீம விக்ரமம் ப்ரபும் விசித்ர தாண்டவப்ரியம்
காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே॥

புக்தி முக்தி தாயகம் ப்ரஸஸ்த் சாரு விக்ரஹம்
பக்த வத்ஸலம் ஸ்திரம் ஸமஸ்த லோக மட்சரம்।
நிக்வணன் மனோக்ய ஹேம கிங்கிணீ லஸ்தகடிகம்
காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே ॥

தர்ம ஸேது பாலகம் த்வதர்ம மார்க்க நாஸகம்
கர்ம பாஸ மோசகம் ஸுஸர்மாதாயகம் விபும்।
ஸ்வரண வர்ண கேச பாஸ ஸோபிதாங்க நிர்மலம்
காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே ।

ரத்னபாதுகார் ப்ரபாபிராம பாத யுக்தகம்
நித்யமத் விதீயமிஷ்ட தைவதம் நிரஞ்ஜனம் ।
மருத்யுதர்ப நாசனம் ஃராள தம்க்ஷட்ர பூஷணம்
காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே ॥

அட்டஹாச பின்னபத்ம் ஜாண்டகோச ஸந்ததிம்
 த்ருஷ்டி பாத நஷ்டபாப ஜால முக்ர சாஸநம் ।
 அஷ்டஸித்தி தாயகம் கபால மாலிகாதரம்
 காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே ॥

பூதஸங்க நாயகம் விஸாலகிர்த்தி தாயகம்
 காசிவாஸி லோக புண்ய பா ஸோதகம் விபும்।
 நீதி மார்க்க கோவிந்தம் புராதனம் ஜகத்பதிம்
 காசிகாபுராதி நாத காலபைரவம் பஜே ॥

காலபைரவாஷ்டகம் படந்தியே மனோஹரம்
 ஞான முக்தி ஸாதனம் விசித்ரபுண்ய வர்த்தகம் ।
 சோக மோஹ லோப தைன்ய கோப தாப நாசனம்
 தே ப்ரியாந்தி காலபைரவாங்க்ரி ஸந்திதம் த்ருவம்॥

திருமால் வணக்கம்

ஓதிசேஷா அனந்தசயனா

ஸ்ரீநிவாசா ஸ்ரீ வெங்கடேசா

வைகுண்ட நாதா வைதேகிப்ரியா
 ஏழுமலை வாசா எங்களின் நேசா

வேணுவிலோலா விஜயகோபாலா
 நீலமேக வண்ணா கார்மேக கண்ணா

காளிங்க நர்த்தனா கமனீய கிருஷ்ணா
 கோமள வாயனா குருவாயூரப்பனா

ஸ்ரீராம சந்திர மூர்த்தியைப் பாடு
 தீவினை யகலவன் திருவடி தேடு

பாவங்கள் போக்க பஜனைகள் செய்வோம்
 பார்த்த சாரதியின் பாதம் பணிவோம்

திருப்பதி மலையில் திருமுகம் காட்டும்
 திருவேங்கடத்தான் திருவருள் பெறுவோம்

ஸ்ரீரெங்கநாதன் பள்ளி கொண்டிருக்கும்
 ஸ்ரீரெங்கம் சென்றவன் திருவடி பணிவோம்

அம்மன் பாடல்கள்

அம்பிகை அழகு தரிசனம்

ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி! ஓம்!
ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி! ஓம் சக்தி! ஓம்!

கருவிலே திருவுடைய நல்லறிவா ளர்தமது
கனிவான நட்பு வேண்டும்
காசுபண ஆசைகளில் வேசியரைப் போலாடிக்
கறவாத புத்தி வேண்டும்

அருளுடைய பெரியவர்கள் ஆசிவேண்டும் நெஞ்சில்
அகலாத அன்பு வேண்டும்
ஆதரவில் லாதவரில் நல்லவரைப் பார்த்து நான்
ஆதார மாக வேண்டும்

மருளுடைய மான்போலும் மங்கை ஒரு தேவிஎன்
மனையாட்டியாக வேண்டும்
மானமெனும் ஒன்றிலே மாறாத குறிவைத்து
வாழ்க்கையைக் காக்க வேண்டும்

இருளாகல ஒளிவீசும் இறைவனது தேவியே
இவைசேர வேண்டும் எனையே!
இனியதொரு மதுரைநகர் அரசவீற் றிருக்கின்ற
இனைய மீனாட்சி உமையே!

1

ஆழ்கடலில் போட்டாலும் அக்கினியி லிட்டாலும்
அழியாத மேனி வேண்டும்
அடுநோய்கள் பலகூடி உடல்மீது தொடுத்தாலும்
அலறாத நெஞ்சம் வேண்டும்

ஊழ்வினைகள் ஒன்றாகி உயிர்வாதை செய்தாலும்
ஒளிசிந்தும் இதழ்கள் வேண்டும்
உச்சத்தில் நின்றபடி கீழே விழுந்தாலும்
உலையாத திறமை வேண்டும்

பாழ்வழி யிலேதூங்கிப் பசியோ டிருந்தாலும்
பக்தியில் உறுதி வேண்டும்
பயமாகத் தோன்றுவதை நயமாக மாற்றுகிற
பலமான அறிவு வேண்டும்

சூழ்வதெல்லாம் நீயென்ற துணிவுதா தேவியே
 சொக்கனின் அன்பு மனையே!
 தொல்மதுரை நகருக்குப் பல்லாண்டு பாடினும்
 தூய மீனாட்சி உமையே

2

முன்னாளில் சென்றதைப் பின்னாளில் நினைக்கின்ற
 மூடமை தீர்க்க வருவாய்
 மூதறிஞர் சொல்கேட்டும் பேதமைமாற::
 முறைகேடு நீக்க வருவாய்

பொன்னான காலத்தை பாழ்செய்து தூங்காமல்
 புகழ்மாலை சூட்ட வருவாய்
 பொய்யர்கள் நடுவிலும் நல்லதே நினைக்கின்ற
 புத்தியை கொண்டு வருவாய்

மன்னாதி மன்னனும் மண்டியிட்டே என்னை
 வணங்கிடும் பெருமை யருள்வாய்
 மலை மீது நின்றாலும் அவமான ஆணவ
 மண்டாமல் காக்க வருவாய்

தென்னாடும் வடநாடும் ஒருங்கே பணிகின்ற
 செவ்வமலை ராஜன் மகளே
 திருமதுரை நகராளும் தருமதுரை ராணியே
 தெய்வ மீனாட்சி உமையே.

3

ஆடுகின்ற பம்பரம் ஆடல் நிறுத்தாமல்
 ஆடுவதும் உன் செய்கையே
 அஞ்சுகின்ற நெஞ்சமும் ஆர்பரித் தேநின்று
 அரேசோச்சல் உன் செய் கையே

பாடுகின்ற பாவலன் பல்லாயிரம் பாடல்
 பாடுவதும் நின் செய்கையே
 பல்லக்கில் ஏறுவதும் செல்வாக்கு மீறுவதும்
 பரமாத்ம நின் செய்கையே

கூடுகின்ற கூட்டத்தில் மாலை மரியாதைகள்
 கூடுவதும் உன் செய்கையே
 குற்றங்களை நீக்கி சுற்றங்கள் ஒன்றாகி
 கொஞ்சுவதும் உன் செய்கையே

கோடு நதிமாகடலில் கொள்ளைகளை காட்டிடும்
 கோமகனின் அன்பு மயிலே
 கொற்றவர்கள் ஆண்ட திருக்கூடல் நகர் ராணியே
 கோதை மீனாட்சி உமையே!

4

கல்லாக மரமாக காய்த்தவர் தம்மையும்
 கனியாக மாற்றும் அருளே
 கந்தல் உடைகட்டி அம்மா என்பார் வாழ்விலே
 கடலாக பொங்கும் அருளே

சொல்லோடு பொருளோடு சுவையோடு விளையாடச்
 சுகமாக வந்த தமிழே
 தொடைமீது குருநாதன் தனை வைதீச்வரனுக்கும்
 சுடராக நிற்கும் அமுதே

கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும் காணார்க்கும் கண்டார்க்கும்
 கரையேற்றம் நல்கும் கலையே
 கல்யாணம் இல்லாத கன்னிப் பெண் கண்ணீரைக்
 காலத்தில் நீக்கும் சிலையே

எல்லார்க்கும் எல்லோமும் எப்போதும் தருகின்ற
 ஏகாம்பரன் தேவியே
 எழில்பொழியும் காஞ்சிநகர் அரசு புரி ராணியே
 ஏதில் காமாட்சி உமையே!

5

மழைக்காலம் குளிர்காலம் வருங்காலம் நிகழ்காலம்
 வரிபோட் டனுப்பும் அழகே
 மதியென்றும் நிதியென்றும் சதியென்றும் பதியென்றும்
 மடல் தந்து கூட்டும் மலரே

அழைத்தாலும் வெறுத்தாலும் அடித்தாலும் அணைத்தாலும்
 அன்றாடம் உதவும் கனியே
 அலைந்தாலும் தவித்தாலும் அமர்ந்தாலும் படுத்தாலும்
 அருகாக நிற்கும் துணையே

அழக்கூட வழியற்ற பிள்ளைக்குப் பாலாட்டி
 அறந்தந்த தெய்வ நிலையே
 அடியார்க்கும் அடியாரை சிறியார்க்கும் சிறியாரை
 அணைக்கின்ற அன்பு நிலையே

இழைகின்ற உள்ளத்தை எனக்கும் அளிக்கின்ற
ஏகாம்பரன் தேவியே
எழில் பொழியும் காஞ்சிநகர் அரசுபுரி ராணியே
ஏதில் காமாட்சி உமையே!

6

வீட்டுக்குள் நகைவைத்து பூட்டிவிட்டால் அங்கு
வெளியிலே நீ நிற்கிறாய்
விளக்கிலே நெய்யின்றி விம்முவார் கண்முன்பு
விளக்கமே நீ வைக்கிறாய்

காட்டிலே விட்டாலும் கண்கட்டி வித்தைபோல்
கைதந்து நீ காக்கிறாய்
காணாத பிள்ளையைத் தேடினால் நீவந்து
கருணையோடெனைப் பார்க்கிறாய்

கூட்டிலே இட்டாலும் குயில்முட்டை தன்னைக் காத்தும்
குஞ்சாக நீ ஆகிறாய்
குழியிலே எறும்புக்கும் காட்டிலே யானைக்கும்
கொள்கையை நீ சொல்கிறாய்

ஏட்டிலே படித்தாலும் எப்போதும் இனிக்கின்ற
ஏகாம்பரன் தேவியே
எழில்பொழியும் காஞ்சிநகர் அரசுபுரி ராணியே
ஏதில் காமாட்சி உமையே!

7

ஊமைக்குழந்தைக்கு நின் மகன் வேல்கொண்டு
ஓ மென்று எழுதவில்லையோ
உழல்கின்ற பாண்டவர் பாரதப் போருக்கு
உன் அண்ணன் உதவவில்லையோ

காமனை கண்ணாலும் திரிபுரம் சிரிப்பாலும்
கணவனே எரிக்க வில்லையோ
காட்டிலும் மேட்டிலும் கரையிலும் நின் பிள்ளை
கவலைகள் தீர்க்கவில்லையோ

சாமத்தில் உன்நாதன் சிவனுக்கு எனைப்பற்றி
சரியாக சொல்லவில்லையோ
சரிகமவென்றே பாடி பார்க்கிறேன் நீ இன்னும்
சங்கீதமாக விலையோ

எமன் நெருங்காமல் என் வாழ்வு காக்கின்ற
ஏகாம்பரன் தேவியே
எழில்பொழியும் காஞ்சிநகர் அரசுபுரி ராணியே
ஏதில் காமாட்சி உமையே!

8

நீராடை நெய்பூசி புத்தாடைகள் கட்டி
நேர்வந்த கன்னியரெல்லாம்
நிழல்கண்டு துணை கண்டு மகவோடு பொருள் கண்டு
நிலையான வாழ்வுமடைவார்

போராடிப் போராடிப் பலதுன்பம் பெற்றோர்கள்
புகழார்ந் அமைதிய டைவார்
புண்ணாகி மரணத்தைப் கண்ணாக நினைப்போர்கள்
புதுவாழ்வு தாமுமடைவார்

வாராத படியேறி வந்தோர்கள் எல்லோரும்
வளமான செல்வமடைவார்
வயதான முதியோரும் ஜெயதேவி உனைக்கான
மாறாத இளமைய டைவார்

எராளர் குரலோடு எழில் நடன மிடுகின்ற
இனிய நடராஜன் துணையே
இதமுடைய பொன்னிநதி கரைபுரளும் தில்லைநகர்
இன்ப சிவகாமி உமையே!

9

தந்தைஎன் நேநாதன் தாளங்கள் போடுவான்
தத்தைகள் ஓடிவருவார்
தரதரவென்றே மன்னன் தாவிக் குதிக்கையில்
தருவார்கள் பக்கம் வருவார்

தித்தைஎன் நேவள்ளல் ஆடும் தளத்தில்
தித்திக்கும் மொழிபேசுவார்
திகதீம்என் நேதேவன் திரும்பக் குதிப்பனேல்
தீயோர்கள் ஓடிவிடுவார்

வித்தைகள் பலகற்றும் சிற்சபை ஈசனும்
விடையேழும் போது உன்னை
விட்டும் விடாமலும் உன்னை பிடிக்கின்றான்
விடலாமோ நீயும் என்னை

நத்தையும் நடமாடக் கால்தூக்கி நடனமிடும்
 நடராசன் கொண்ட துணையே
 நதிபெருகும் தில்லைநகர் அரசுபுரி ராணியே
 நங்கைசிவ காமி உமையே!

10

கருவிலே நான் தூங்கி காலங் கழிக்கையில்
 காற்றாக வந்தவள் நீ
 கையிலே பிள்ளையாய் பையக்கிடக்கையில்
 கனிந்த பாலானவள் நீ

உருவிலே பெரிதாகிப் பள்ளிக்கு செல்கையில்
 உடன் வந்த கல்வியும் நீ
 உறவிலே ஒன்றாகி திருமணம் நடக்கையில்
 ஒளிமாலை ஆனவள் நீ

திருவோடு பிள்ளை என்மனையிற் பிறக்கையில்
 சீர் தந்த ஆட்சியும் நீ
 தேசங்கள் யாவிலும் தொழில்செய்யச் செல்கையில்
 செல்வமாய் நின்றவள் நீ

குருவான குமரனின் அறிவான அன்னையே
 கோல நடராசன் துணையே
 கோவிலிடை அந்தணர்கள் கூடிவரும் தில்லையில்
 கொஞ்சம் சிவகாமி உமையே!

11

பட்டாடை கட்டி உன்னைப்பார்க்கின்ற வேளையில்
 பத்தினியை நான் பார்க்கிறேன்
 பள்ளக்கில் எறிநீ ஊர்முழுதும் செல்கையில்
 பைரவியை நான் பார்க்கிறேன்

எட்டாத நேர்நடுவில் உன்னை வைக்கையில்
 இன்தமிழை நான் காண்கிறேன்
 எங்கெங்கு போயினும் எதனை நான் காண்கினும்
 அங்கெல்லாம் உனைக் காண்கின்றேன்

தொட்டார்க்கு தாயாக தொடர்வாருக்கு சேயாக
 தோகை நீ ஆனதென்ன
 சோழகுலம் ஆளும்வரை பலகாலம் நீ அங்கு
 துணையாய் இருந்ததென்ன

கொட்டாத மேளங்கள் கொட்டுகிற கூத்தாடி
 கோல நடராசன் துணையே
 கொடிவளரும் தில்லைநகர் நடுவிலொரு திருக்கோயில்
 கொண்ட சிவகாமி உமையே! 12

ஆசையுடன் ஒரு நூறுபாடலுனக் கணிவித்த
 அபிராம பட்டருக்கு
 அமாவாசை யன்றந்தநிலவுவரச் செய்தாயே
 அதுபோதும் பக்தருக்கு

தாசி எனச் சொன்னாலும் தகைமை நிலைமாறாத
 தங்க மயில் மாதவிக்கு
 தங்க இடம் தந்தாயே தனியுறவு கொண்டாயே
 சாட்சியிது காதலுக்கு

பூசுவது வெண்ணீறு பூணுவது திலகமென
 பூசைசெய்யும் பெண்களுக்குப்
 போனபிறப் பென்றாலும் வந்தபிறப் பென்றாலும்
 புகழ் தந்தாய் கண்களுக்கு

தேசுலவும் சோழர்களின் காலம் முதல் இன்று வரை
 தெய்வநிலை பெற்ற சிலையே
 திருமுகமும் குங்குமமும் ஒருசேர ஒளிவீசும்
 திருக்கடவூர் அபிராமியே! 13

காவிரிப்பூம் பட்டினத்து வாணிகரைத் தாலாட்டி
 காததது உன் கண்களி லையோ
 கல்லிருக்கும் சோலைகளின் உள்ளிருந்து குலமாதர்
 காவல்தரும் தெய்வமில்லையோ

கோவலனைக் கூடலிலே கொன்றவுடன் கண்ணகியின்
 கூட்டினுள் நீ செல்லவில்லையோ
 கொற்றவரைப் பத்தினியைப் பார்ப்பணரை விட்டுவிட்டு
 மற்றவரைக் கொல்ல வில்லையோ

ஆவலர்க்கு நல்லதமிழ் படியளந்து தந்துவிட்டு
 பாடல் நீ பெற்ற திலையோ
 பாலோடு சந்தனமும் பரிசாக வைத்தவர்க்கு
 பாவை நீ காவலிலையோ

பூவிரிய வண்டுவர நின்முகத்தைப் பார்த்தவுடன்
 பூசை செய்ய வைத்த மயிலே
 போதவிழும் திருக்கடவுர் தேவர்நக ராகவந்த
 பொன்மேனி அபிராமியே!

14

திருமகளும் கலைமகளும் அலைமகளும் உள்ள இடம்
 திருக்கடவுர் சங்கமல்லவோ
 சிவபெருமான் திருமாலும் பிரம்மாவும் வந்த இடம்
 திருக்கோவில் மேடையல்லவோ

பருவமுயர் பெண்களோடு பலபெற்ற தாய்மாரும்
 பார்ப்பது உன்வடிவமல்லவோ
 பாவிகளும் வந்தவுடன் புண்ணியர்கள் ஆகுமிடம்
 பாவை உன் சோலையல்லவோ

ஒருபிறவி மறுபிறவி எழுபிறவி வந்தாலும்
 உன்னையே பணிய அருள்வாய்
 உலகமெனை அறியாத புல்லாக்கிடந்தாலும்
 உன் மனம் முளைக்க அருள்வாய்

அருள்வளர மருள் அகல ஆதிக்கம் செய்கின்ற
 அமிர்த கடேசந்தான் துணையே
 அழகு திருக்கடவுரில் பழகு தமிழ் உரையாடும்
 அன்பு மயில் அபிராமியே!

15

ஏழுலகம் முடிசூட்ட கவிராஜ சிங்கமென
 எனை மாற்ற வேண்டும் நீயே
 எதிரொருவர் இல்லாது புதுமைகளை நான் செய்ய
 ஏற்றமுற வேண்டும் தாயே

வாழும்வரை நலமாக மற்றோர்குத் துணையாக
 வாழ்விக்க வேண்டும் நீயே
 வந்தாலும் போனாலும் வாடாமல் உள்ளத்தை
 வளமாக்க வேண்டும் தாயே

வீழுவது உன்பாதம் விளங்குவது வேதமென
 விதிவைக்க வேண்டும் நீயே
 விளையாட்டு பிள்ளைஎனை வழிகாட்டி அழைத்தே
 வினைதீர்க்க வேண்டும் தாயே

சூழுமொரு சோலையிடை அமுதீசர் ாசத்தில்
 துணையாக நிற்கும் மயிலே

சோலை திருக்கடவுரில் ஆதிஉமை வடிவாகச்
சுடர்வீசும் அபிராமியே!

16

காலமகள் விளையாடும் நீலமணிக் கடல்மீது
கங்கை நதி சேரும் போது
கண்ணெதிரில் உன் பிள்ளை உன்னோடு சேராமல்
கண்ணீரில் நிற்பதேது

ஆலமர நிழலாக ஆதரவு தந்தாலும்
அல்லலுறும் எனது வாழ்வு
அம்மாவுன் திருவடியை அடைந்தாலே அமைதி வரும்
அடுத்ததொரு பிறவி ஏது

மாலவனின் தங்கைக்கு வானகமும் மண்ணகமும்
மலர் பூக்கும் சோலையல்லவோ
வரவேண்டும் உனதுமடல் தரவேண்டும் உன்கருணை
வானக மிலாத நிலவே

கோலமிகு விசுவேசன் காசிநகர் தன்னிலே
கொண்டாடும் அன்பு மயிலே
குடையளவு காணக் கொடையளந்து கொண்டு வா
கோதை விசாலாட்சி உமையே!

17

ஆத்தாளன் சந்நிதியை அறியாத பிள்ளைநான்
ஆனாலும் கவிதை சொன்னேன்
ஆடிவரும் கங்கையில் மூழ்காத காக்கை நான்
ஆனாலும் பேறுபெற்றேன்

காத்தாளும் மங்களக் கையோடு முகத்தையும்
கற்பனையில் காணுகின்றேன்
கட்டாயம் உன்னருளைப் பெற்றேநான் வாழ்கிறேன்
காலத்தில் அங்கு வருவேன்

சேர்த்தாளும் அன்னையே சேய் செய்த பாவத்தை
சிறிதும் நீ மதிக்க வேண்டாம்
சிறற்றிவை ஆசானின் பேரறிவு காப்பதுவும்
தேவி நீ மறந்த ஒன்றா

பூத்தாமரைப்போல் பொங்கும்சின நாகத்தைப்
புரிந்தவன் கலந்த மயிலே
புகழ்பெருகு காசிநகர் தகவுடைய தேவியே
பூவை விசாலாட்சி உமையே!

18

மானிடம் பெரிதன்று பூமியில் பிறந்த நான்
மதிகெட்டுச் சொன்னதுண்டு
மண்ணிலே புழுபூச்சி தன்னைவிட ஈனமாப்
வாழ்க்கையைப் பார்த்ததுண்டு

ஊனுடல் மண்கேட்க உயிர்தனை நீ கேட்டு
ஊடாடி நிற்ப துண்டு
ஓங்கி வளர்மரங்களும் பாம்புடன் வாழ்வதை
உளம் நொந்து பார்ப்பதுண்டு

நானிடர்பட்டபின் மானிடப் பிறவியை
நலமிலாப் பிறவி என்று
நன்றாகக் காண்கிறேன் மன்றாடி நிற்கிறேன்
நாடாதோசொர்க்க மென்று

தேனிடம் மொழிவாங்கி விசுவேசன் மடியிலே
சிந்திடும் அன்பு மயிலே
சிறுகூடற்பட்டி வரை மறுபிறவி எடுத்தாயென்
தெய்வ விசாலாட்சி உமையே!

19

உள்ள நாள் வரையிலே நன்மையும் தீமையும்
நன்றென்றே எண்ணும் வரம்தா
உறவோடு பகையையும் இரவோடு பகலையும்
ஒருமித்துப் பார்க்க வரம் தா

வெள்ளம்போல் செல்வமும் வறுமையும் சமமென்று
விளையாடும் வாழ்க்கை வரம் தா
விதியென்றும் வலியதே மதியென்றும் சிறியதே
வினை தீர்த்து நல்ல துணை தா

பள்ளம் போல் இகழையும் மலைபோல் புகழையும்
பந்தாடும் வீர நிலைதா
எங்கும் பசியையும் பலசுவை உணவையும்
பதறாமல் கொள்ள வரம் தா

அள்ளியிடும் கையிலும் அர்த்த சாமத்திலும்
அருள் செய்யும் அன்பு மயிலே
அறமுடைய வணிகர் குலம் சிலைவைத்த தேவியே
அழகு விசாலாட்சி உமையே!

20

ஓறையார் வணக்கம்

கலையாத கல்வியார் குறையாத வயதும் ஓர்
கபடுவாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி யிலாத உடலும்

சலியாத மனமும் அன்பு அகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்

தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

அலையாழி அரிதுயிலு மாயனது தங்கையே
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே

—அபிராமி அம்மைப் பதிகம் (அபிராமி பட்டர்)

திருமகள் அருள் வேண்டல்

காடுவெட்டிப் போட்டுக் கடிய நிலந்திருத்தி
வீடுகட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேள்வணிகர்-வீடுகட்டு
அன்றைக்கு வந்த எங்கள் அம்மா இலக்குமியே
என்றைக்கும் நீங்கா திரு!

நின்மேலுமானை, நின்மகன் மேலுமானை, நின்மாக் கொழுநன்
தன்மேலுமானை, தமிழ்மேலுமானை தவமாவணிகச் சின்னஞ்
சிறுவர் தெரியாத காளையர் என்செயினும்
பின்னும் பொறுத்திருப்பாயே பெரிய இலக்குமியே!

நீங்காது நின்மகனும் நெடிய திருமாலும்
பாங்காக அன்றுவந்த பாற்கடல்போல்-தேங்காமல்
நன்றாக நீயிருந்து நாளும் வளம்பெருக்கி
என்றைக்கும் நீங்கா திரு!

—பாடுவார் முத்தப்ப செட்டியார்

கனகதாரா ஸ்தோத்திரம்

ஆதிசங்கரர் அருளிய கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் (தமிழில் கவிதை வடிவில் கவிஞர் கண்ணதாசன்: பொன்மழைப் பாடல்கள்)

நல்லதே நடக்க வேண்டும் நல்லதே நடக்க வேண்டும்
அல்லவை எல்லாம் நீங்கி நல்லதே நடக்க வேண்டும்

மாலவன் மார்பில் நிற்கும் மங்கலக் கமலச் செல்வி
மரகத மலரில் மொய்க்கும் மாணிக்கச் சுரும்பு போன்றாய்!
நீலமா மேகம் போல நிற்கின்ற திருமா லுந்தன்
நேயத்தால் மெய்சி லிரித்து நிகரிலாச் செல்வம் கொண்டான்!

மாலவன் மீது வைத்த மாயப்பொன் விழிஇ ரண்டை
மாதுநீ என்னி டத்தில் வைத்தனை என் றால் நானும்
காலமா கடலில் உந்தன் கருணையால் செல்வம் பெற்று
கண்ணிறை வாழ்வு கொள்வேன் கண்வைப்பாய் கமலத் தாயே! 1

நீலமா மலரைப் பார்த்து நிலையிலாது அலையும் வண்டு
நிற்பதும் பறப்ப தும்போய் நின்விழி மயக்கம் கொண்டு
கோலமார் நெடுமால் வண்ணக் குளிர்முகம் தன்னைக் கண்டு,
கொஞ்சிடும், பிறகு நானும் கோதையார் குணத்தில் நின்று!

ஏலமார் குழலி அந்த இருவிழி சிறிது நேரம்
என்வசம் திரும்பு மாயின் ஏங்கிய காலம் சென்று
ஆலமா மரங்கள் போல அழிவிலாச் செல்வம் கொண்டு
அடியவன் வாழ்வு காண்பேன் அருள்செய்வாய் கமலத் தாயே! 2

நற்குடிப் பிறந்த பெண்கள் நாயகன் தனைப் பார்த்தாலும்
நாணத்தால் முகம்பு தைத்து நாலிலோர் பாகம் பார்ப்பார்!
பற்பல நினைத்த போதும் பாதிக்கண் திறந்து லூடி
பரம்பரைப் பெருமை காப்பார்! பாற்கடல் அழுதே! நீயும்

அற்புத விழிக ளாலே அச்சுத முகுந்தன் மேனி
அப்படிக் காண்ப துண்டு ஆனந்தம் கொள்வ துண்டு!
இப்பொழு(து) அந்தக் கண்ணை என்னிடம் திருப்பு தாயே!
இருமையும் செழித்து வாழ இகத்தினில் அருள்வாய் நீயே! 3

மதுஎனும் பெயரில் வாழ்ந்த மனமிலா அரக்கன் தன்னை
மாபெரும் போரில் வென்ற மாலவன் மார்பி லாடும்
அதிசய நீல மாலை அன்னநின் விழிகள் கண்டு
அண்ணலும் காலந் தோறும் ஆனந்தம் கொள்வ துண்டு!

பதுமநேர் முகத்தி னாளே! பதுமத்தில் உறையும் செல்வி!
பாற்கடல் மயக்கும் கண்ணை பதியின்மேற் பாய்ந்த கண்ணை
பேர்த்தெடுத் தென்மேல் வைத்தால் பிழைப்பன்யான் அருள்செய்வாயே,
பேரருள் ஒருங்கே கொண்ட பிழையிலாக் கமலத் தாயே! 4

கைடப அரக்கன் தன்னை கடிந்ததின் கணவன் மார்பு
கார்முகில் என்னத் தோன்றி கருணைநீர் பொழியுங் காலை,
மைதவழ் மார்பில் வீசும் மயக்குறும் மின்னல் ஒன்று!
மயக்குவன் திருமால்; பின்னர் மகிழ்வன்தின் விழிதா னென்று!

செய்தவப் பிருகு வம்சச் சேயெனப் பிறந்து எங்கள்
திருவென வளர்ந்த நங்காய்! தினமும்யாம் வணங்கும் கண்ணாய்!
கொய்தெடு விழியை என்மேல் கொண்டுவந் தருள்செய் வாயே
கொற்றவர் பணிகள் செய்யும் கோலமார் கமலத் தாயே! 5

போரினில் அரக்கர் கூட்டம் புறங்கண்ட நெடியோன் தன்னை
போரின்றிக் குருதி யின்றிப் புறங்காணத் துடித்து வந்த
மாரனை ஊக்கு வித்த வாளெது கமல நங்காய்?
மங்கை நின் விழிக ளன்றோ! மாலவன் தன்னை வென்ற

தேரிய மாரன் உன்னைத் தேரெனக் கொண்ட தாலே
திருமலை வேங்க டேசன் திறத்தினை வென்றான் அன்றோ! கூரிய
விழியாய் உன்றன் குறுவிழி தன்னை என்பால்
கொண்டுவந் தால்யான் உய்வேன் கொடுத்தருள் கமலத் தாயே! 6

‘மந்திரம் உரைத்தாற் போதும் மலரடி தொழுதாற் போதும்’
மாந்தருக்(கு) அருள்வேன் என்று மலர்மகள் நினைத்தால் போதும்
இந்திர பதவி கூடும்; இகத்திலும் பரங்கொண் டாடும்;
இணையறு செல்வம் கோடி இல்லத்தின் நடுவில் சேரும்!

சந்திர வதனி கண்கள் சாடையிற் பார்த்தாற் போதும்
தாய்விழிப் பட்ட கல்லும் தரணியில் தங்க மாகும்!
எந்தவோர் பதவி வேட்டேன் எளியனுக்(கு) அருள்செய் வாயே!
இகத்தினில் செல்வம் தந்து இயக்குவாய் கமலத் தாயே! 7

எத்தனை பேர்க்குக் கிட்டும் இறையருள் ஆன்ம சாந்தி?
இகமெனும் கடலில் வீழ்ந்து எவர்பிழைத் தார்கள் நீந்தி?
தத்துவப் படியே யாவும் தலைமுறை வழியே கிட்டும்!
தவமெனும் முயற்சி யாலே பவவினை தளர்ந்து போகும்!

அத்தனை முயற்சி என்ன அண்ணல்மா தேவி கண்ணில்
அருள்மழை வந்தாற் போதும் அகம்புறம் முக்தி யாகும்!
இத்தனை சொன்ன பின்னும் இன்னுமா தயக்கம் தாயே!
இல்லத்தைச் செல்வ மாக்கி இன்னருள் புரிவாய் நீயே! 8

நீருண்ட மேகக் கண்கள் நிழலுண்ட கரிய கூந்தல்;
நேர்கொண்ட மாந்தர் வீட்டில் நிலைகொண்ட செல்வப் பந்தல்!
சீர்கொண்ட அமுதச் செல்வி சில்லென்ற காற்றுப் பாய்ந்தால்
சேர்கின்ற மேகத் தண்ணீர் சிதறுண்டு பாய்வ தைப்போல்

வேர்கொண்ட பாவ மேனும் வினைகொண்ட பாவ மேனும்
வேய்கொண்ட தோளி னாய்உன் விழிகண்டால் தீர்ந்து போகும்!
தேர்கொண்டேன் புரவி இல்லை; செல்வமாம் புரவி யாலே
திருவருள் செய்வாய் நீயே தேப்பெரும் கமலத் தாயே! 9

ஆக்கலும் அழித்தல் காத்தல் அருள்நிறை இறைவன் சக்தி!
அன்னவன் தோளில் நீயே அனைத்துமாய் விளங்கும் சக்தி!
ஆக்கலில் வாணி யாவாய்; அளித்தலில் திருவாய் நிற்பாய்;
அழிக்கின்ற வேளை வந்தால் அந்தமில் துர்க்கை யாவாய்!

தீக்கொண்ட கரத்து நாதன் திருப்பரா சக்தி யாக
திரிபுரம் ஏழு லோகம் திருவருள் புரிந்து நிற்பாய்!
வாக்குயர் கமலச் செல்வி வாடைநீ, தென்றல் நீயே!
வளமென இரப்போர்க் கெல்லாம் வந்தருள் புரிகின் றாயே! 10

வேதத்தின் விளைவே போற்றி! வினைப்பயன் விளைப்பாய் போற்றி!
சீத்ததா மரையே போற்றி! செம்மைசேர் அழகே போற்றி!
கோதைப்பண் புடையாய் போற்றி! குளிர்ந்தமா மழையே போற்றி!
ஓர்த்தது வத்தில் நிற்கும் உமையவள் வடிவே போற்றி!

பாதத்தைக் கமலம் தாங்கப் பல்லுயிர் காப்பாய் போற்றி!
நாதத்து நெடியோன் கொண்ட நங்கைநீ போற்றி! போற்றி!
பாதத்தில் சிரசை வைத்துப் பணிகின்றேன் போற்றி! போற்றி!
மாதத்தில் ஒருநாள் கூட மறந்திடாய் போற்றி! போற்றி! 11

அன்றலர் கமலம் போன்ற அழகிய வதனி போற்றி!
அலைகடல் அமுத மாக அவதரித் தெழுந்தாய் போற்றி!
குன்றிடை அமுதத் தோடு கூடவே பிறந்தாய் போற்றி!
குளிர்ந்தமா மதியி னோடும் குடிவந்த உறவே போற்றி!

மன்றத்து வேங்க டேசன் மனங்கவர் மலரே போற்றி!
மாயவன் மார்பில் நின்று மயிலெனச் சிரிப்பாய் போற்றி!
என்றைக்கும் நீங்கா தாக இருக்கின்ற திருவே போற்றி!
எளியவன் வணங்கு கின்றேன் இன்னருள் போற்றி! போற்றி! 12

தாமரை மலரில் நிற்கும் தளிரன்ன திருவே போற்றி!
தாமரை வதனங் கொண்ட தங்கமா மணியே போற்றி!
தாமரை கரத்தில் ஏந்தித் தவமென நிற்பாய் போற்றி!
தாமரைக் கண்ணான் காக்கும் தரணியைக் காப்பாய் போற்றி!

தாமரை போல வந்த தவமுனி தேவர்க் கெல்லாம்
தாமரைக் கைகள் காட்டி தயைசெயும் திருவே போற்றி!
தாமரைக் கண்ணால் செல்வம் தந்தருள் புரிவாய் போற்றி!
தாள், மறை, நானோ வார்த்தை; தர்மமே போற்றி! போற்றி! 13

பெண்ணெனப் பிறந்தா யேனும் பெரும்பிறன் கொண்டாய் போற்றி!
பிருகுவம் சத்தில் வந்த பீடுடை வதனம் போற்றி!
தண்ணளி வேங்க டத்தான் தழுவிடும் கிளியே போற்றி!
தத்துநீர்க் குளத்தில் ஆடும் தருணியே லக்ஷ்மீ! போற்றி!

சித்திரக் கொடியே போற்றி! செம்மணி நகையே போற்றி!
ஸ்ரீதரன் திருப்பா தங்கள் சேவைசெய் குயிலே போற்றி!
பத்தினிப் பெண்டிர் தம்மைப் பார்வையில் வைப்பாய் போற்றி!
பக்தருக்(கு) அருள்வாய் போற்றி! பணிந்தனம் போற்றி! போற்றி! 14

கண்களைப் பறிக்கும் காட்சி கவிந்தநின் வடிவம் போற்றி!
கமலப்பூ வதனம் போற்றி! கமலமா விழிகள் போற்றி!
மண்ணிலும் விண்ணு ளோர்க்கும் மங்கலம் நிறைப்பாய் போற்றி!
மண்டல இயக்கத் திற்கே மந்திர(ம்) ஆனாய் போற்றி!

விண்ணவர் வணங்கும் தேவி விந்தையின் மூலம் போற்றி!
விரிமலர் கண்ணன் தேவன் விரும்பிடும் நகையே போற்றி!
எண்ணிய படியே உன்னை ஏத்தினேன் போற்றி! போற்றி!
இசைபட வாழ வைப்பாய் இலக்குமி போற்றி! போற்றி! 15

மைவழிக் குவளைக் கண்ணாய் வரையிலாத் திருவே போற்றி!
வானவர் மண்ணோர்க் கெல்லாம் வணக்கமாய் நின்றாய் போற்றி!
மெய்விழி செவிவாய் நாசி விழைத்திடும் இன்பம் போற்றி!
விரித்தமேற் புலனுக் கெல்லாம் விளங்காத பொருளே போற்றி!

கைநிறை செல்வம் யாவும் கடைக்கண்ணால் அருள்வாய் போற்றி!
காக்கையை அரச னாக்கும் கைமலர் உடையாய் போற்றி!
செய்ததீ வினையை எல்லாம் தீர்க்கின்ற நெருப்பே போற்றி!
சிறுமையைப் பெருமை யாக்கும் திருப்பதம் போற்றி! போற்றி! 16

மோகனன் துணையே போற்றி! முழுநில வடிவே போற்றி!
மூவுல கங்கள் தேடும் முதற்பெரும் பொருளே போற்றி!
தேகத்தே ஒளியை வைத்த செம்மணிக் குன்றே போற்றி!
தீராத ஆசைக் குள்ளே திருவென நிற்பாய் போற்றி!

ஓர்கனம் தொழுதாற் கூட ஓடிவந் தளிப்பாய் போற்றி!
ஊர்ந்தமா மேக வண்ணன் உவப்புறச் சிரிப்பாய் போற்றி!
தாள்களில் பணிந்தே னம்மா தண்ணருள் தருவாய் போற்றி!
தலைமுதல் பாதம் மட்டும் தாழ்கின்றேன் போற்றி! போற்றி! 17

கண்பட்டால் மனது பாடும் கார்சுழல் அலையே போற்றி!
காதள வோடும் கண்ணால் காசினி அளந்தாய் போற்றி!
வெண்பட்டால் அழகை மூடும் வியத்தகு சிலையே போற்றி!
வெண்மல்லி கைப்பூ மாலை விளையாடும் தோளீ போற்றி!

பண்பட்டார் இல்லா தார்தம் பக்குவம் அறிவாய் போற்றி!
பணிபவர் இதயத் துள்ளே பாசுரம் படிப்பாய் போற்றி!
விண்முட்டும் ஞானம் பெற்ற வேதநா யகியே போற்றி!
வேயிறு தோளின் சக்தி விரித்தருள் போற்றி! போற்றி! 18

மண்டலத் திசைகள் தோறும் மதகரி குடங்கள் ஏந்தி
மங்கைக்கு நன்னீ ராட்ட கங்கைநீர் குடத்தில் மாந்தி,
தண்டலைக் கூந்தல் ஊற சர்வமங் களநீ ராட்டி,
தாமரைப் பூவின் மேலோர் தாமரைப் பூவைச் சூட்டி,

மண்டிய தூய்மைத் தாய்க்கு மற்றுமோர் தூய்மை நல்கி
மறுவிலாப் பளிங்கின் மேனி மாசறத் துலங்கச் செய்யும்
அண்டமா நெடியோன் தேவீ, அலைகடல் அரசன் பெண்ணே!
அரிதுயில் கொள்ளும் காலை அடியவன் வணங்கு கின்றேன்! 19

பூவினில் உறையும் பூவே! பொன்னிடை உறையும் பொன்னே!
பூஜைக்கே உரியோன் பூஜை புரிகின்ற காதற் செல்வீ!
ஏவுமோர் உலகத் துள்ளே இன்மையான் ஒருவ னேதான்
இவனுனை இரந்த நிற்க இதுவொரு நியாயம் போதும்!

தாவுநீர்க் கடலைப் போல தண்ணருள் அலைகள் பொங்கும்
சந்திரப் பிறைப்பூங் கண்ணி சற்றுநீ திரும்பிப் பார்த்தால்
மேவிய வறுமை தீர்ப்பேன்; மெல்லிடை பூங்கோ தாய், நின்
மின் னிடும் விழிகள் காண விழைந்தனேன் போற்றி! போற்றி! 20

முப்புவி ஈன்ற தாயே, மோகனச் சிரிப்பின் செல்வி!
மூவிரண் டொன்றாய் வந்த பிரமத்தின் மொத்த மாக
அற்புதம் காட்டி நிற்கும் அழகிய சிற்பச் சோதி
ஆனந்தத் தெய்வ மாதா அரும்பெறல் அன்னை பேரில்

இப்பொழு துரைத்த பாடல் எவரெங்கு பாடி னாலும்
இப்புவி ஊநாள் மட்டும் இன்பமும் அறிவும் சேரும்;
நற்பெரும் பேறும் கிட்டும்! நன்னிலை வளரும்; என்றும்
நாட்டுக்கே ஒருவராக நாளவர் உயர்வார் உண்மை! 21

காரைக்குடி கொப்புடைய நாயக் அம்மன்

அன்னையென மதுரையில் அருளாட்சி செய்கின்ற
 ஆலவாய் அழகி நீயே
 ஆனையுடன் சிலந்திக்கு அருள்முக்தி நல்கிய
 ஆனைக்கா அரசி நீயே
 கன்னியென குமரியில் கடுந்தவம் புரிகின்ற
 கன்னியா குமரி நீயே
 கம்பன்புகழ் பாடியே காரைநகர் வளர்கின்ற
 கன்னியெனும் தமிழும் நீயே
 என்வாழ்வு சிறக்கவே எதுவேண்டும் என்பதை
 இனிதருளும் தாயும் நீயே
 இருந்தாலும் சிறுபிள்ளை ஏக்கமுடன் அழைக்கின்றேன்
 எனைக் காக்க வேண்டும் தாயே
 கொன்றையுடன் சிறுமதியை கூந்தலணி ஈசனின்
 குறையாத பாகம் நீயே
 குன்றாத வாழ்வினை எந்நாளும் வழங்கிடும்
 கொப்புடை யம்மை உமையே!

பகலிலே கதிராக இரவிலே மதியாகப்
 பவனிவரும் ஜோதி நீயே
 பகலவன் முன்னாலே பனியதைப் போலவே
 பாவங்கள் நீக்கு வாயே
 அகலிலே ஒளியாக அடுப்பிலே நெருப்பாக
 ஒளிக்கின்ற ஆற்றல் நீயே
 அகிலத்தில் என்றுமே அன்னபூ ரணியாகி
 அரும்பசி போக்கு வாயே
 நிகழ்வுகள் யாவுமே நிச்சயம் செய்துமே
 நிலத்தினில் நடத்து வாயே
 நீங்காத துயரையும் ஓங்கார ஒலியினால்
 ஓட்டிடும் சக்தி நீயே
 திகழுமோர் மதிசூடித் திருடனம் புரிகின்ற
 தில்லை நடராஜன் துணையே
 குன்றாத வாழ்வினை எந்நாளும் வழங்கிடும்
 கொப்புடை யம்மை உமையே!

வீழ்ந்தாலும் குற்றாலத் தருவியைப் போலவே
 புகழோடு வீழ வேண்டும்
 வீரமுடன் போராடி மீண்டுமே வாழ்க்கையில்
 வெற்றியுடன் மீள வேண்டும்
 தாழ்ந்தாலும் எனதுமுடி தாயுனது திருவடித்
 தாள்களிலே படவும் வேண்டும்
 தரணியிலே வேறொருவர் தாள்களை நாடாத
 தன்மான வாழ்வு வேண்டும்
 வாழ்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும் வாய்மையே பேசிடும்
 வரமொன்று அருள வேண்டும்
 வாய்மையென்னும் படகேறி வற்றாத பிறவியெனும்
 கடலினைக் கடக்க வேண்டும்
 சூழ்ந்தவோர் துன்பத்தைச் சூலத்தால் நீக்கிடும்
 சுந்தரனின் அன்பு மனையே
 குன்றாத வாழ்வினை எந்நாளும் வழங்கிடும்
 கொப்புடை யம்மை உமையே!

ஆசையெனும் கடலிலே அலையாது என்மனதை
 அன்னைநீ காக்க வேண்டும்
 அளவோடு செல்வங்கள் நிறைவாகத் தந்துமே
 ஆசையை நீக்க வேண்டும்
 ஓசையின்றிப் பேசியே ஒருநூறு சொந்தங்கள்
 உருவாக உதவ வேண்டும்
 ஒருவருமே பொல்லாங்கு சொல்லாத நல்லோனாய்
 உலகினிலே வாழ வேண்டும்
 பாசமெனும் மலமகற்றி பசுவான என்னையுமீ
 பதியோடு சேர்க்க வேண்டும்
 பற்றினையும் விட்டேநான் பற்றற்ற இறைவனடி
 பற்றிடவும் அருள வேண்டும்
 கூசுமொளி மதிசூடிக் கூத்தாடும் ஈசனின்
 குறையாத பாகம் நீயே
 குன்றாத வாழ்வினை எந்நாளும் வழங்கிடும்
 கொப்புடை யம்மை உமையே!

அந்தமொடு ஆதியும் இல்லாத பரமனவன்
 அகலாத பாக மானாய்
 அலையாழி தன்னிலே அறிதுயிலும் மாயனவன்
 அன்புடைத் தங்கை யானாய்

கந்தனொடு கணபதியைக் காசினியில் தந்துமே
 கருணைமிகு தாயு மானாய்
 காயான மனத்தையும் கனியாக மாற்றிடும்
 கற்பகத் தருவு மானாய்
 மந்தையிலே ஆடாகி மருளுமோர் சிந்தையை
 மாற்றிடும் சக்தி ஆனாய்
 மனிதரொடு தேவருக்கும் மற்றுமுள்ள யாவருக்கும்
 ஆதியெனும் தேவி யானாய்
 சொந்தமென நூறுபேர் சுற்றியே இருந்தாலும்
 சுகமான உறவு மானாய்
 குன்றாத வாழ்வினை எந்நாளும் வழங்கிடும்
 கொப்புடை யம்மை உமையே!

ஆறுமுக சுவாம் வீருத்தம்

ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டு கையும் வேலும்
 அலங்கார ஆபரண மணிந்த மார்பும்
 திருமுகமும் வெண்ணீரும் புனைந்த மெய்யும்
 ஜெகமெலாம் புகழ்படைத்தாய் சுப்பிரமண்யா
 முருகாசர வணபவனே கார்த்தி கேயா
 முக்கணனார் புத்திரனே உக்ர வேலா
 இருவருமே உனைப்பணிந்தோம் பழநிவேலா
 இதுசமயம் அடியாரை ரட்சிப் பாயே.

1

மயிலேறி விளையாடும் சுப்பிரமண்யா
 வடிவேலா உன்பாதம் நம்பி னேனே
 உயிரிழந்து அபகீர்த்தி யாகும் வேளை
 உன்செயலால் இதுசமயம் உயிரைக் காத்தாய்
 தயவாக இனிமேலும் உயிரைக் காத்து
 சண்முகனே அடியார்தம் துயரம் தீர்ப்பாய்
 வைபோக மானமலை பழநி வேலா
 வரமளித்து உயிர்காத்து ரட்சிப் பாயே.

2

வருந்துமடியார் உயிரைக் காக்கும் தெய்வம்
 வையகத்தில் வேறொரு வரில்லை யென்று
 அறிந்துநான் உனைப் பணிந்தேன் சுப்பிர மண்யா
 ஆதரித்து பிராணபயம் தீருமையா

திரிந்தலைந்து அறுமூன்று திங்களாகச்
 சிறையிலிருந்து தளைப்பூண்டு சின்னமானேன்
 பறந்துவரும் மயிலேறும் பழநி வேலா
 பண்பாக உயிர்காத்து ரட்சிப் பாயே. 3

பெருவேங்கை புலிபிடித்த பசுவைப் போல
 பிதுர் கலங்கி மனம்தளர்ந்து புலம்பினோமே
 இருவருமே உனைக்கூவச் செவி கேளாதோ
 இதுசமயம் தாமதமா யிருக்க லாமோ
 குருவாகித் தந்தை தாய் நீயேயாகில்
 குமரேசா பிராணபயந் தீரு மையா
 முருகேசா இதுசமயம் பழநி வேலா
 முன்வந்து உயிர்காத்து ரட்சிப் பாயே. 4

பாம்பின்வாய் சிக்கியதோர் தேரை போல
 பதைபதைத்து வாடுகிறோம் பாலர்நாங்கள்
 தேம்பியே புலம்புகிறோம் துயர மாகி
 தென்னவனே உன்செவிக்கு கேளா தோதான்
 நான்புவியில் உனைநம்பி மகிழ்ந் திருந்தேன்
 நாயேனுக்கு அபாயம் வரநியாய மோதான்
 சாம்பசிவன் புத்திரனே பழநி வேலா
 சமயமிது உயிர்காத்து ரட்சிப் பாயே. 5

வலையிலகப்பட்ட உயிரது போல் மயங்கு கிறோமே
 வடிவேலா இதுசமயம் துயரம் தீர்ப்பாய்
 கொலைகளவு பாதகங்கள் பொய்யிருந்த தெல்லாம்
 கொடும்பழிகள் வஞ்சனை பில்லி சூனியமெல்லாம்
 தொலையாத சிறுபிணிநோய் வல்வினை களெல்லாம்
 துறந்து மையா மயிலேறும் சுப்பிரமணியா
 மலையிலுறை வாசனே பழநி வேலா
 வரமளித்து உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே. 6

நாகமது கெருடனைக்கண்டலைந்தாற் போல
 நான்பயந்து அலைதும்பாய் அலைகிறேனே
 தாகமது தீருமையா தவிக்கும் வேளை
 சண்முகனே இதுசமயம் அடியேனுக்கு
 மேகமது பயிர்க்குதவி செய்தார் போல
 வேலவனே பிராணபயந் தீருமையா
 வேகமுடன் வரவேணும் பழநி வேலா

வினைதீர்த்து உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே. 7

பூனைகையில் சிக்கியதோர் கிளியைப் போல
புலம்புகிறோம் பிராணபயம் மிகவுமாகி
நானடிமை உனைநம்பி யிருக்கும் வேளை
நாயகனே பாராமுகமாய் இருக்க லாமோ
மானீன்ற வள்ளியம்மை தெய்வயானை
மணவாளா சரவணனே கருணை செய்வாய்
கானமயில் வாகனனே பழநி வேலா
கடவுளே உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே. 8

தூண்டிலகப்பட்ட உயிர்து போல் துடிக்கிறேனே
சுப்பிரமணியா இதுசமயம் அடியேனுக்கு
வேண்டும்வரம் கொடுப்பதற்குப் பார்த்து நீயே
வேறொரு வரில்லையென்று நம்பினேனே
மீண்டுவரும் வினைதீர்த்து துயரம் தீர்ப்பாய்
வேலவனே சூரசங்கார வேலா
ஆண்டவனே உனைப்பணிந்தோம் பழநி வேலா
அடியார்கள் உயிர்காத்து ரட்சிப் பாயே. 9

நஞ்சபட்டு விஷமேறி மயங்கு மாப்போல்
நடுநடுங்கி கிடுகி டென்று பயந்து நாங்கள்
தஞ்சமென்றே உனைப்பணிந்தோம் தணிகை வாசா
சற்குருவே பிராணபயந் தீரு மையா
பஞ்சகனைச் சிறைவிடுத்துத் தலையை வாங்கி
பரிகரித்து உன்னிருதாள் பதமே தந்து
வஞ்சனைகள் செய்யாமல் பழநி வேலா
வரமளித்து உயிர்காத்து ரட்சிப்பாயே 10

அத்திமுகனே முக்கண்ணனுக்கு இளைய வேலா
அறுமுகனே தணிகையிலே அமர்ந்த வாசா
வித்திறத்திற் பேசாத மூடன் நானும்
வேலவனே நின்னருளால் கவியைப் போல
பத்துமே பதிகமாய்ப் பாடிச் சொன்னேன்
என்மீதில் பிழைகள்மனம் பொறுத்தே யாள்வாய்
சத்தியமாய் உனைப்பணிந்தோம் எங்கள் அய்யா
சண்முகனே அடியாரை ரட்சிப் பாயே. 11

அவனாசீப் பத்து

வற்றாத பொய்கை வளநாடு கண்டு
 மலைமேலிருந்த குமரா அரோகரா
 உற்றார் எனக்கு ஒருபேரு மில்லை
 உமையாள் தனக்குமகனே
 முத்தாடைதந்து அடியேனை யானும்
 முருகேசன் என்றனரசே!
 வித்தார மாக மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

1

ஆலால முண்டோன் மகனாகி வந்து
 அடியார் தமக்கும் உதவி
 பாலூரில் உண்டு கனிவாய் திறந்து
 பயனஞ் செழுத்தை மறவேன்
 மாலான வள்ளி தனைநாடி வந்து
 வடிவாகி நின்ற குமரா!
 மேலான வெற்றி மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

2

திருவாசல் தோறும் அருள்வே தமோத
 சிவனஞ் செழுத்தைமறவேன்
 முருகேசரென்று அறியார் தமக்கு
 முதலாகி நின்றகுமரா
 குருநாத சுவாமி குறமாது நாதர்
 குமரேச(ர்) என்ற பொருளே!
 மறவாமல் வெற்றி மயில்மீதிலேறி
 வரமேணு மென்றனருகே!

3

உதிரந் திரண்டு பனியீர லுண்டு
 உருவாசல் தேடிவருமுன்
 ததிபோ லெழுந்த திருமேனி நாதர்
 கடைவீடு தந்து மருள்வாய்
 முதிரஞ் சிறந்த வயல்வீறு செங்கை
 வடிவேல் எடுத்தகுமரா!
 யதிராய் நடந்து மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

4

மண்ணாடு மீசன் மகனாரை யுந்தன்
 மலைவீடு தந்து மருள்வாய்
 வண்ணூரல் பாயும் வயலூரில் செங்கை
 வடிவேல் எடுத்தகுமரா!
 நன்றாக வந்து அடியேனை யாண்டு
 நல்வீடு தந்தகுகனே!
 கொண்டாடி வெற்றி மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

5

நீலஞ் சிறந்த குறமாது வள்ளி
 நின்பாகம் வைத்தகுமரா
 காலனெழுந்து வெகுபூசை செய்து
 கயிறுமெடுத்து வருமுன்
 வேலும் பிடித்து அடியார் தமக்கு
 வீராதி வீரருடனே
 சாலப் பரிந்து மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே!

6

தலைகட்ட நூலின் நிழல்போல நின்று
 தடுமாறி நொந்து அடியேன்
 நிலைகெட்டு யானும் புவிமீதில் நின்று
 நெடுமூச் செறிய விதியோ
 அலைதொட்ட செங்கை வடிவேற் கடம்பா
 அடியேனை ஆளுமுருகா!
 மலையேறி மேவுமயில்மீ திலேறி
 வரவே ணுமென்றனருகே!

7

வண்டுண்டு பூவில் மதுவூரில் பாயும்
 வயலூரில் செங்கை வடிவேல்
 கண்டொன்று சொல்லித் திரிவார்கள் வாசல்
 கடனென்று கேட்கவிதியோ?
 வண்ணூறு பூவிலிதழ் மேவும் வள்ளி
 தெய்வா னைக்குகந்த வேலா
 நன்றென்று சொல்லி மயில்மீ திலேறி
 வரவே ணுமென்ற னருகே!

8

விடதூத ரோடி வரும் போது உம்மை
 வெகுவாக நம்பினேனே
 குறமாது வள்ளியிடமாக வைத்து
 மயிலேறி வந்தகுமரா

திடமாகச் சோலை மலைமீ தில்வாமும்
 திருமால் தமக் குமருகா!
 வடமா னபழநி வடிவேல் நாதா
 வர வேணு மென்றனருகே! 9

ஓங்கார சக்தி உமைபால் குடித்து
 உபதேச முரைத்தபரனே!
 பூங்கா வனத்தில் இதழ் மேவும் வள்ளி
 புஜமீ திருந்தகுகனே
 ஆங்கார சூரர் படைவீடு சோர
 வடிவேல் விடுத்த பூபா
 பாங்கான வெற்றி மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே! 10

ஆறாறு மாறு வயதான போது
 அடியேன் நினைத்தபடியால்
 வேறேது சிந்தை நினையாம லுந்தன்
 ஆசாரசங்கமருள்வாய்
 அசுரேசர் போல யமதூத ரென்னைத்
 தொட்டோட கட்ட வருமுன்
 மாறாது தோகை மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே! 11

கையார உன்னைத் தொழுதேத்த மனது
 கபடேது சற்றுமறியேன்
 அய்யா உனக்கு ஆளாகும் போது
 அடியார் தமக்கும் எளியேன்
 பொய்யான காயம் அறவே ஒடுங்க
 உயிர்கொண்டு போகவருமுன்
 வையாளி யாக மயில்மீ திலேறி
 வரவேணு மென்றனருகே! 12

ஏதேது ஜென்ம மெடுத்தேனோ முந்தி
 யிந்தப் பிறப்பிலறியேன்
 மாதாபி தானீ மாயன் தனக்கு
 மருகா குறத்திக ணவா
 காதோடு கண்ணை யிருளாக மூடி
 உயிர்கொண்டு போகவருமுன்
 வாதாடி நின்று மயில்மீ திலேறி
 வரவேணும் மென்றனருகே! 13

செந்தில் ஆண்டவன் தரிசன மகிமை

வீதிசுற்றிக் கீழ்புறமும் கடலுங் கண்டேன்
 விஸ்தாரக் கொடிமரமு மங்கே கண்டேன்
 ஆதியெனும் மூலமதை அங்கு கண்டேன்
 அடியேனும் செந்தில்நகர் வலமாய் வந்தேன்
 நீதிபுகழ் கோபுரமேற் புரத்திற் கண்டேன்
 நிச்சயமாய் உனதழகைக் காண வேண்டி
 ஆதியெனுங் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 1

மந்தாரை பிச்சிமுல்லை வனமும் கண்டேன்
 மணல்மேட்டு குவட்டழகு மலையுங் கண்டேன்
 வந்தவரோய் பிணிதீர்க்கும் வளமுங் கண்டேன்
 வருந்துகின்ற அடியார்க்கு வரமீயக் கண்டேன்
 சிந்தா நவமணிவிளக்கு ஒளியுங் கண்டேன்
 திருச்செந் தூராதிபனைக் காணவென்று
 அந்தரமாய்க் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங்கண்டருள் பெற்றேனே! 2

நாழிநல்ல கிணறுதன்னை நானுங் கண்டேன்
 நன்மைபெற தீர்த்தமது ஆடிக்கொண்டேன்
 வாழிசொலு மறையோர்கள் தன்னைக் கண்டேன்
 மண்டபமுந் திருமதிலுஞ் செந்தூருங் கண்டேன்
 கோழியெனுஞ் சேவல்மயில் தன்னைக்கண்டேன்
 குமரனிரு தாளிணையைக் காண வென்று
 ஆழியெனும் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 3

மூன்றுசுத்து மண்டபமுஞ் சுற்றிப் பார்த்தேன்
 முன்னாலே வீரபத்ரன் தன்னைக் கண்டேன்
 நானுமே மலைக்குடவு பெருமாள் கண்டேன்
 நல்லவள்ளி சன்னதியும் பிறகு கண்டேன்
 தேனுடன் பாலபிஷேகம் செய்யக் கண்டேன்
 சிவனார் தம் பாலகனைக் காணவேண்டி
 ஆனதொரு கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 4

ஆறுமுக நயினார் தன்னழகு கண்டேன்
 அவருடைய சண்முகவி லாசங் கண்டேன்
 கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்கக் கண்டேன்
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நிற்கக் கண்டேன்
 வேறுவினை யணுகாம லிருக்கக் கண்டேன்
 வேலவனார் தம்பதத்தைக் காண வென்று
 ஆறுதலாய் கடற்கரையில் வந்துநின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 5

மங்களம்சேர் தெய்வானை தன்னை கண்டேன்
 மதகரியும் வாசலிலே வரவுங் கண்டேன்
 பங்கயஞ்சேர் பன்னிருகை வேலுங் கண்டேன்
 பதைக்கமுத்து சரப்பளிகள் தன்னைக் கண்டேன்
 தங்கமயக் கோபுரத்தில் தீபங் கண்டேன்
 சங்கரனார் பாலகனைக் காண வேண்டி
 அங்கசங்கமான கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 6

மாசி மாதம் திருவீதி சுத்திவரவுங் கண்டேன்
 மனிதர்க்கெல்லாம் மடத்திலன்னம் வழங்கக் கண்டேன்
 தேசிக்காய் சப்பரத்தின் சாயல் கண்டேன்
 தினந்தினமும் பூச்சரங்கள் தூவக் கண்டேன்
 வாசனையாம் பெரியோர்கள் தன்னைக் கண்டேன்
 வள்ளியுட கணவனை நான் காணவென்று
 ஆசையாய் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 7

மாசிமகம் ரதமேறி வரவுங் கண்டேன்
 மனிதரெல்லாம் கூடிவடம் பிடிக்கக் கண்டேன்
 தேசிக்காய் சப்பரத்தின் சாயல் கண்டேன்
 திருவருளும் பூச்சரங்கள் தொங்கக் கண்டேன்
 நீதிபுகழ் சண்முகவி லாசங் கண்டேன்
 நிச்சமாய் உனதழகைக் காண வேண்டி
 ஆதியெனும் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 8

கஞ்சமலர்த் தாளிணையை நானுங் கண்டேன்
 கதிர்வேலுஞ் சூலமுமுன் கையிற் கண்டேன்
 செஞ்சமதிர் வேதியர்சம் பத்துங் கண்டேன்
 தினந்தினமும் சந்தனாபி ஷேகம் கண்டேன்

வஞ்சமெனும் மாயமதை நீக்கக் கண்டேன்
 மனதறிய வந்தனை நான் காண வேண்டி
 அஞ்சலெனும் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 9

செகத்திலுள்ளோ ருன்பாதம் பணியக் கண்டேன்
 தினந்தினமும் மறையோர்கள் துதிக்கக் கண்டேன்
 சுகத்திலேநா னடியேனிருக்கக் கண்டேன்
 துயரமெல்லாம்: ிருன்பாதம் செல்லக் கண்டேன்
 மகத்திலே ரதத்திலே வருமழகு கண்டேன்
 மனதறிய உனதழகைக் காண வேண்டி
 அகத்தியமாய்க் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 10

வண்ணமயில் வாகனத்தில் வரவுங் கண்டேன்
 மறையோர்கள் தினமுமன்னம் புசிக்கக் கண்டேன்
 திண்ணமுடன் வள்ளிமனை தனையுங் கண்டேன்
 தினந்தினமும் பள்ளியறை சேரக் கண்டேன்
 கின்னரர்தம் பூர்வீணை முழங்கக் கண்டேன்
 கிலேசமெல்லாம் தீர்ந்து உன்னைக் காண வேண்டி
 அன்னம்போல் கடற்கரையில் வந்து நின்றே
 அதிருப தெரிசனங் கண்டருள் பெற்றேனே! 11

தண்டாயுதத்தானைக் கொண்டாடு மனமே

ஆலோலம் பாடுகுற வள்ளியம்மை கழுத்தில்
அணியாரம் இட்ட பெருமான்
ஆகாயம் பூமியிடை நீராவிபோல் வடிவில்
ஆதார மான பெருமான்

மேலாளர் கீழாளர் பேதங்கள் இல்லாது
மெய்யாள வந்த பெருமான்
மின்னாகி இடியாகி மழையாகிக் காற்றாகி
விளைவாகி நின்ற பெருமான்

கோலாலம் பூரில்வளர்கோன் தண்டபாணி இவன்
கோவில் கொண்டாடு மனமே
கூற்றேதும் வாராது கொடுநோயும் சேராது
குறையாத வாழ்வு மிகுமே!

'ஓம்' என்ற சிறுமுட்டை உள்வீடு அவன்வீடு
உன்வீடும் அந்த இடமே
ஓசைக்கு மணியுண்டு பூசைக்கு மணமுண்டு
உன்வாழ்வு கந்தன் வசமே

நாமென்ற ஆங்காரம் நமதென்ற எக்காளம்
நடவாது வேலனிடமே
நடக்கட்டும் பார்ப்போ மென்றிருக்கட்டும் உன்உள்ளம்
நலம் யாவும் வீடுவருமே

கோமன்னன் வாழ்கின்ற கோலாலம்பூர் செந்தூர்
கொடிகட்டி ஆள விடுமே
கொண்டாடு கொண்டாடு தண்டாயுதத் தானைக்
குறையாத செல்வ மிகுமே!

—கவியரசு கண்ணதாசன்

கவலையைத் தீர்க்கும் கடவுள்

ஆர் ஆர் இருக்கினும் என் கவலை மாற்றுவது

ஆறுமுகக் கடவுள் என்று

அவனிமுதல் ஐம்பத்து அறுகாத தேசமும்

அறியாதவரும் உண்டோ

ஈராறுகையனே இருமூன்று முடியனே

இனியகனி வாய் அழகனே

எட்டு எட்டு அறுபத்து நாலான தோளனே

ஏக கண போகமான

கார் ஆறும் மேனிகரிமுகனுக்கு இளையனே

கமுகாசல ஆறுமுகனே

கற்றறிஉற்றனே சித்தப்ர சித்தனே

கந்தப்பன் ஆதி தேவே

தார் ஆறும் ஐயனே துய்யனே ஐயனே

சரிசரி வரவேணுமே

தரணிதனில் மயில் மீதில் விளையாடி வருகின்ற

சண்முகக் குமர குருவே

எத்தனை கவியமுதம் பாடியும் தேடியும்

இரங்காத வாறும் ஏது

ஏழைக்கு இரங்குவது சரவணப் பெருமாள்

இருக்கிறார் என்று உரையும்

சித்தர் முதல் வாக்கியம் கூறியது பொய்யோ

சிவ சுப்பிரமணிய நாதா

தென்பொதிகை மாமுனிக்கு உபதேசம் அன்றுநீ

செப்பியதும் யான் அறிகுவேன்.

முத்தனே முதல்வனே முடியனே அடியேனை

முன்னின்று காக்க வாவா

முச்சுடருக்கு உரிய திருநாதனே வேதனே

முப்புராதி அன்பர் குருவே

சப்தரிஷிமாதவா தாதவா கீதவா

தமிழ்பாடும் வாக்கு முதலே

தரணிதனில் மயில் மீதில் விளையாடி வருகின்ற

சண்முகக் குமர குருவே

ஈராறு காதிலே யான்சொன்ன மொழியிலே
 எள்ளவும் கேட்க வில்லையோ
 இக்கலியுகத்திலே பற்பல கிரியிலே
 என்னென்ன புதுமை செய்தாய்
 பாரதனிற் பெரிய மெய்ஞான பண்டிதா
 பன்னிரு கண்ணில்லையோ
 பாவையர்கள் மோகமாய் அருணகிரி செந்தமிழ்
 பாட்டின்மேல் நினைவுற்றவா

தீரனே பொற்கடகம் அணியும் அணிமார்பனே
 தேவர்பணி பொற்பாதனே
 செட்டிமகனே தங்கக்கட்டிமணியே இந்தத்
 தந்திரம் செய்யலாமா
 திராகெம் பீரா ஓய்யாரா செந்தூரா செஞ்
 சேவற் கொடிக்கதிபா
 செம்பொன் அம்பல சீலசண்முகம் அருள்பாட
 தென் பரங்கின் வேலனே.

காவிர்போல் வளர்வோம்

அள்ளிக் கொடுப்பதில் வல்லமை பெற்றவன்
 அப்பன் பழனியப்பன் - தினம்
 அச்சம் தவிர்ப்பவன் ஆறுதல் சொல்பவன்
 அப்பன் பழனியப்பன்

களளம் கபடம் இலாதவர் தம்மிடம்
 காவலில் நின்றி ருப்பான் - அங்கு
 கால்நடை யாய்வரும் மானிட ஜாதியைக்
 கண்டுகளித்தி ருப்பான்.

துள்ளிவரும் வடிவேலுக்கு மேலொரு
 ஜோதிப் பிழம்புமுண்டோ? - அந்த
 சுப்பையன் போலொரு அற்புத தெய்வத்தை
 சொல்ல மொழியுமுண்டோ!

வெள்ளிமுகம் பனிரெண்டையும் கண்டபின்
 வேறொரு சொர்க்கமுண்டோ? - ஆண்டி
 வேஷத்திலாயினும் வீரத்திலாயினும்
 வேலனை வெல்வதுண்டோ!

சித்தர் வணங்கிய சேவற் கொடியோனைச்
சேர்ந்து வணங்கிடுவோம் - அந்த
சிக்கலிலாயினும் செந்திலிலாயினும்
சென்று கனிந்து நிற்போம்!

பக்தருக்கென்று திறந்திருக்கும் தென்
பழனியைக் கண்டுகொள்வோம் - அங்கு
பாலாபிஷேகமும் தேனாபிஷேகமும்
செய்து பணிந்திடுவோம்!

செட்டி முருகன் எனும் பெயர்பெற்றவன்
தண்டாயுத மல்லவோ - அந்த
சித்திர வள்ளியும் சாடையில் மற்றொரு
செட்டி மகளல்லவோ!

கொட்டிக் கொடுப்பவன் கோவிலைப் பார்த்திட
கோஷ மிட்டோடிடுவோம் - முள்ளும்
குத்தட்டுமே கல்லும் தட்டட்டுமே வலி
கொஞ்சமும் உண்டுகொள்ளோம்!

ஆறும் அறுபதும் ஆனஇருபதும்
ஆடிநடந்து செல்வோம்-சில
ஆனந்தப் பாடல்கள் வேலனைப் பாட்டும்
அன்புடன் ஊர்ந்து செல்வோம்!

ஊறுகள் நேரட்டும் உமையவள் மைந்தனை
உச்சத்தில் வைத்திருப்போம் - கையில்
உள்ளதை அன்னவன் கோவிலுக்கே தந்து
மிச்சத்தில் வாழ்ந்திருப் போம்!

வேலன் குமரன் முருகன் திருச்செந்தில்
வேட்டுவன் கந்தனுக்கு - இரு
கால்கள் நடக்கின்ற நடையினில் தானுயர்
கனிவு நிறைந்திருக்கு!

காலம் வழிவிடும் கச்சிதமாய் சென்று
கால்களிலே விழுவோம் - அவன்
கால்களிலே விழக்கால்கள் நடக்கட்டும்
காவிரிபோல் வளர்வோம்!

சீங்கார மாலை

வானோங்கு தென்பழனி வளர்ந்தோங்கும் மன்னவனே
தேனோங்கு செந்தமிழால் தினமோங்கத் தெண்டனிட்டோம்
மானோங்கு மாதருடன் மயிலேரும் வானவனே
வானோங்கும் செங்கதிரே வருவாய் இதுசமயம்,

கையிற் பழமேந்திக் கருத்தில் உனையேந்தி
மெய்யாக வழிபடுவார் மேலாக்கும் வேலவனே
வெய்யிலுக்கு விரிநிழலே வினைநீக்கும் மாமருந்தே
வையா புரிநாடா வருவாய் இதுசமயம்,

மஞ்சாடும் மலைதோறும் மயிலேறும் வேலவனே
நெஞ்சாடும் கவலை எல்லாம் நீதிர்க்க வேண்டுமையா
தஞ்சமென வந்தவரை தாயெனவே ஆதரிக்க
வஞ்சியரின் நாயகமே வருவாய் இதுசமயம்,

காளைத் தவிசேறும் கண்ணுதலான் கண்மணியே
பாளைச் சிரிப்பழகா பழனிமலை ஆண்டவனே
ஆளை அளக்காமல் அன்பை அளந்ததுடனே
வாளைபுரள் வயலா வருவாய் இதுசமயம்,

அப்பா எனக்கூவி அழைப்பதுவும் இப்புவியில்
தப்போயான் கூறும் தமிழும் கசப்பதுவோ
ஓப்பாரும் இல்லாத ஓங்கார வேலவனே
சுப்பையா மயிலேறி தோன்றிடுவாய் இதுசமயம்,

முல்லை மலர்போன்ற முத்துசிரிப்பழகா
எல்லை வருவோரின் இடர் தீர்க்கும் வேலவனே
கல்லான வன்மனமும் கனியாக்கி வைப்பதிலே
வல்லவனே வடிவேலா வருவாய் இதுசமயம்,

தெள்ளு தமிழுக்கும் தினைப்புனத்தில் கிளிபயிலும்
வள்ளி மயிலுக்கும் வசமாகி விட்டவனே
அள்ளுறிப் பாடிவரும் அடியவரின் மிடிதீர்க்கும்
வள்ளல் மனத்தரசே வருவாய் இதுசமயம்,

வானேறும் கற்புடைய மாதரசி தெய்வானை
 கூனேறும் நெற்றிக்கே குழைந்துருகும் வேலவனே
 தேனூரும் செந்தமிழால் தெண்டனிடும் மெய்யடியார்
 வானேற வைப்பவனே வருவாய் இதுசமயம்,

மங்கை சிவகாமி மைந்தா வார்ந்தொழுகும்
 கங்கை வள்ளலாயான் கண்மணியே வடிவேலா
 அங்கங் குழந்துருகி அடிபரவும் அன்பெரெனும்
 வங்கக் கடல்நடுவே வருவாய் இதுசமயம்,

என்ன முருகா எழுந்துவரத் தாமதமேன்
 சொன்ன தமிழில் சுவைகுறைவோ சொன்னவனும்
 சின்னவனோ வள்ளி திசைமாற்றி விட்டாளோ
 மன்னவனே குடிகாக்க வருவாய் இதுசமயம்,

பண்ணொழுகும் செந்தமிழாற் பாடிவரும் உன்னடியார்
 கண்ணொழுக நிற்பதையும் கண்டுமனம் இரங்கலையோ
 என்னபிழை நானுடையேன் எப்படிநான் கூப்பிடுவேன்
 வண்ணமயில் வாகனனே வருவாய் இதுசமயம்,

ஐயா திருக்குமரா அடியேன் கதருவதும்
 பொய்யோ நானுரைக்கும் புகழும் இகழாமோ
 செய்யான சிந்தையிலே செழித்தோங்கும் தாமரையே
 வையா புரிக்கரசே வருவாய் இதுசமயம்,

கந்தா எனக்கதரும் கவிஉனக்கு கேட்கலையோ
 சந்தையிலே நாய்போலத் தமிழேன் அலைவதுவோ
 சிந்தாமணியே செல்வக்களஞ்சியமே
 வந்தருளத் தாமதமேன் வருவாய் இதுசமயம்,

அஞ்சித்தலை குனிந்தும் அடியைப்போல் வாய் புதைத்தும்
 கெஞ்சி அழைத்தால் கேளாதோ உன்செவிக்கு
 வஞ்சியரின் கண்வலையில் மானாகி விட்டயோ
 மஞ்சலவு மலைநாடா வருவாய் இதுசமயம்,

பாடாத பாட்டெல்லாம் பாடி அழைத்தாலும்
 ஆடாதிருப்பதுவோ அருளும் வறண்டதுவோ
 வாடா மருக்கொழுந்தீ மலைப்பழனி வேலவனே
 வாடா என் அழைத்தேன் வருவாய் இதுசமயம்,

கோவணத்தும் எழில்குலுங்கும் குழந்தைவடி வேலவனே
காவணம் போல் நிழல்கொடுக்கும் கருனைவடி வானவனே
பூவனத்தில் துள்ளிவரும் புள்ளிமயில் வாகனனே
வாய்மணக்கக் கூவுகிறேன் வருவாய் இதுசமயம்,

தீரானோய் தீர்த்தருளும் தென்பழனி மருத்துவனே
கூறாமல் குறைதீர்க்கும் குறிப்பறிந்த மன்னவனே
ஓராறு முகங்காட்டி ஓங்கார உருக்காட்டி
வாரா திருப்பதுவோ வருவாய் இதுசமயம்,

கல்லாப் பிழைகளையும் கற்றவர்கள் கற்றபடி
நில்லாப் பிழைகளையும் நெஞ்சருகி உன்பெயரைச்
சொல்லாப் பிழைகளையும் சோதிவடி வானவனே
இல்லாப் பிழையாக்க வருவாய் இதுசமயம்,

எல்லாத்துறையினிலும் ஏமாற்றும் புனைசுருட்டும்
பொல்லாத சூரனைப்போல் புகுந்துவரும் இந்நாளில்
பொல்லாரும் மனந்திருந்திப் புத்தியிலே தெளிவுபெற
வல்லானே வேலெடுத்து வருவாய் இதுசமயம்,

சொல்லாலே மாலையிட்டு துனையடியில் தெண்டனிட்டு
நல்லாரும் நாட்டாரும் வழிநெடுக ஓலமிட்டும்
கல்லாய் இருப்பதுவோ கவலைகளைத் தீர்த்தருள
வல்லாய் திருக்குமரா வருவாய் இதுசமயம்,

தங்கநிற வேலவனே தமிழருந்தும் பாலகனே
சிங்கார வடிவேலனின் செந்தமிழைக் கேட்டுவைக்க
இங்குவர வேண்டுமென எல்லாரும் வேண்டுகிறோம்
மங்கையரின் காதலனே வருவாய் இதுசமயம்,

— அர.சிங்காரவடிவேலன்.

தெண்டாயுதபாணி பாமாலை

காப்பு

சீருலவுந் தென்பழநித் தண்டா யுதபாணிப்
 பேருலவும் மாலைதனைப் பிரபஞ்சத் திற்பாடப்
 பாருலவும் மேருதனிற் பாரதத்தை நேர்வரைந்து
 காருலவுந் தொந்திக் கணபதிதாள் காப்பாமே! ... 1

பதிகம்

வையாபுரி நாட்டில் வளர்ந்திடுமென் அய்யனுக்கு
 அய்யாயிரஞ் சரணம் அடிபணிந்து தெண்டனிட்டேன்
 மெய்யான தேசிகனே ! வேலாயுதம் படைத்த
 வையாபுரிக் கரசே ! வருவாய் இதுசமயம் ... 2

ஆறாறு நூறாறு அஷ்ட மங்கலஞ் சூழ்ந்த
 வீரா சிவகிரியின் வேலா யுதச்சாமி
 சூராதி படைவென்ற சுப்பையா இப்போது
 வாரா திருப்பதென்ன? வருவாய் இதுசமயம். ... 3

தஞ்சமென்றே நிற்பதத்திற் சரணம் புகுந்த என்றன்
 நெஞ்சிற் கவலையெல்லாம் நீதிர்க்க வேணுமையா !
 அஞ்சலென்று வந்தவர்க்கு ஆதரவு சொல்லுமிப்போ
 மஞ்சரி மணவாளா ! வருவாய் இதுசமயம். ... 4

மங்கை நகரதனில் மறையோதும் வேதியராய்
 அங்கசனைக் காய்ந்த அரனார் திருமகனே !
 சங்கர நாராயணர் சொல் சண்முகனே கந்தையா
 மங்கை வள்ளி பங்காளா ! வருவாய் இதுசமயம். ... 5

ஏன்தான் முருகா இரக்கமில்லையோ உனக்கு?
 நான்தான் உரைப்பதுவும் நற்செவியிற் கேட்கிலையோ?
 சார்ந்தோடும் வாவித் தடாகமும் வையாபுரியின்
 மாந்தோப்பும் விட்டு வருவாய் இதுசமயம். ... 6

ஜெகமே அளந்த அருள்திருமால் மருகனே !
 அகமே உருகுதையா ஆற்றுதற்கு நீயிரங்காய்
 குகனே முருகையா குழந்தையைத் தேடியிப்போ
 மகனே ! எனஓடி வருவாய் இதுசமயம். ... 7

சின்னவய தென்றனது சிந்தை மெலிவதற்கு
என்னவிதிப் பயனோ ஏதறிய மாட்டேன்கேள் !
உன்னையே யாந்துதித்து உன்பாத மேபணிய
வண்ணமயி லேறியே வருவாய் இதுசமயம். ... 8

தீராத நோய்களையும் தீர்த்துமே ஆளாக்கி
மாறாத செல்வமுறும் வரமெனக்கு நீயருளி
ஓராறு முகங்குளிர உத்தரவு நீகொடுக்க
வாராயோ கந்தா ! வருவாய் இதுசமயம். ... 9

மார்க்கண்டனுக் காகவளர்ந்த சொக்கலிங்கர் முன்னே
பார்க்குள் திருப்பணியை பான்மையாய்ச் செய்வதற்கு
ஆர்க்குவிரைந்தோ மெனவே அஞ்சலிட்டு சொல்லிவைத்த
மார்க்கமென்ன கந்தா வருவா யிதுசமயம். ...10

கனத்தவுன்திருப் பணியைக்கட்டி வைத்தபேர் தமக்கு
நினைத்தபடி யேதான் நிறைவேற்ற வேண்டுமையா
இனத்தார் நகைத்தென்னை ஏளனங்கள் செய்யாமல்
மனத்துய ரந்தீர்க்க வருவா யிதுசமயம். 11

உகந்த திருப்பணியை உண்டாக்கி எந்நாளஞ்
ஜெகந்தனில் வாசமாய்ச் செப்புதற்கு நீ இரங்காய்
தகுந்தவசுராதிகளைத் தட்டழியக் கைவேலால்.
வகுந்துவிட்ட கந்தா வருவா யிதுசமயம். 12

நாடு நகரிழந்த ராஜாக்கள் போலவேதான்
வாடுவ துனக்கழகோ மனதுமி ரங்கலையோ
பேடைமயில் வள்ளியுடன் பேருற்ற மயிலேறி
வாடை யதுதுலங்க வருவா யிதுசமயம் 13

சாதியுஞ் சமயமென்று தானினைத்துப் பாராமல்
நீதிபெற நெஞ்சினிலே நீ இருந்து கொண்டாட
ஏதுமறி யேனெனக்கு இவ்வேளை யேயருள்
வாதுசெய்ய வேண்டாம் வருவா யிதுசமயம் 14

பருவகாலத்தி லெண்ணிப் பாராமல் யான்செய்த
கரும வினையகலக் கனத்ததிருக் கோயில் செய்தேன்
தருமங்கள் தானோங்கச் சாமிநீ கிருபைசெய்ய
அருள்சிவ கிரிமுருகா வருவா யிதுசமயம். 15

கல்லாதிருக்குங் கசடனெனக் கண்டாலும்
நல்லா தரவுசொல்லி ரட்சிக்க வேனுமையா
எல்லாருங் கொண்டாட என்னிடத்தி லன்புவைத்து
வல்லாளா இப்போது வருவா யிதுசமயம். 16

அடியார் வினையகற்றும் ஆறுமுகத் தெய்வமேகேள்
அடியேனம் உமக்கடிமை ஆகினேன் கிருபை செய்வாய்
துடியாய் மயிலேறிச் சூரர்களைச் சம்ஹரித்த
வடிவேற் கரக்குமரா வருவா யிதுசமயம் 17

உச்சிதமா யானும் உமக்கே அபயமென்றேன்
இக்கணமே யென்னிடத்தில் இப்போது மேளதிராய்
பச்சையி லேறிவந்து பக்தனெனை ரட்சித்தருள்
வச்சிர வேலாயுதனே வருவா யிதுசமயம் 18

சிங்கமுக அசுரன் சிம்மவீழ முன்னாளில்
செங்கையில் வேல்விட்டசேவற் கொடியோனே
மங்கையரும் மோகிக்க மயில்வீரா உந்தனது
மங்களதெய் வானையுடன் வருவா யிதுசமயம் 19

பாலசமுத் திருஞ்சுழ் வயலுஞ் சிவகிரியாய்
பாலனுனைத் தெரிசிக்கப் பரகதியைத் தாருமையா
மூலமென யானைசொல்ல முதலையைச் சம்கரித்த
மாலவர் மருகோனே வருவா யிதுசமயம். 20

அண்டர்தொழுஞ் சொக்கருக்கு மைந்தராய் வந்துதித்த
கொண்டல் முருகா எனது குலமுழுதும் உன்னடிமை
செண்டு முலைவள்ளி தெய்வானைக் குகந்தகந்தா
மண்டலங்கள் மெச்ச வருவாயிதுசமயம். 21

ஞாலமதில் எந்நாளும் நம்பினே னுன்பாதம்
ஓலமென்றே னென்முன்னே ஓடிவந்தா லாகாதோ
பாலனெனக் குங்கிருபை பாலிக்க வையகத்தில்
வாலையருள் கந்தா வருவா யிதுசமயம் 22

சொக்கலிங்கர் மீனாட்சி சுந்தரர்க்கு முன்பாக
மிக்க திருப்பணியை விதவிதமாய் யான்நடத்த
பக்கத் துணையிருந்து பாலனென்னை யேகாக்க
மைக்கண் வள்ளிபங்காளா வருவாவ யிதுசமயம் 23

குருமுனிக்கு நீகுருவாய் குவலயத்தில் எந்நாளும்
தருமநெறி தவறாச் சண்முகனே இப்போதுஞ்
சிறுமை செய்யும் பிணியைச் சிதறடித்து வேல்விடுத்து
வறுமையெல்லாந் தீர்க்க வருவா யிதுசமயம். 24

காப்புடனே ஐயைந்தெனும் கண்யநிறை பாடல்களும்
ஏற்படுத்தி நின்றேன்யான்இச் சமயமாலை தமிழ்
நேர்புனைந்தே னென்பிழையை நீ பொறுத்தே யிப்போது
மாப்புசெய்ய வேணுமினி வருவா யிதுசமயம் 25

வருகைப் பத்து

மலைமாதின் மகனாகி மயிலேறி விளையாடி
மலைவீடு கொண்ட குமரா
மதிசூடும் பெருமானின் வளர்காத்தில் உபதேசம்
வளமோடு சொன்ன குருவே
அலைபாயும் செந்தூரில் அரசாளும் சிவமார
அலங்கார மான திருவே
அசுரேசர் தலைசீவ அணிதேவர் துணைபோன
அதிருப வெற்றி யறிவே

நிலையான தமிழாலே நிதம்பாடித் தொழுவோர்க்கு
நிறைவோடு தருக நலமே
நின்பாதம் எந்நாளும் நினைவாகித் துதிப்போரை
நீகாக்க வேணுந் தினமே
உலைவாயில் உணவாகி உலகோரின் பசியாற்றும்
உன்பாதம் மென்மை இதமே
உறவாடுந் தேவானை குறமாதான் உடனாக
ஓடோடி வருக நிதமே

மன்றாடுஞ் சிவனாரின் மலரான விழிசீற
வடிவோடு வந்த குமரா
மலைதோறும் படைவீடு மனைகாக்க இருமாதர்
மயிலேறி ஆடும் அரசே
கன்றாடி வரும்போது கறவாத பசுவேது
காத்தாள நேர மிதுவே
கண்ணாலே இருளோட்டிக் கருத்தோடு அருளுட்டிக்
கனிவோடு செய்க நலமே.

நன்றான தமிழ்பாடும் நல்லோரின் மனைதோறும்
 நலந்தூவ ஏறுமயிலே
 நற்றாயின் வேலேந்தும் நல்லோனை குமரேசா
 நடமாடும் ஆறுமுகமே
 ஒன்றான பெற்றோரின் உளமாடும் எழிலான
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே

ஆங்காரன் உடல்கீறி அணிசேவல் மயிலாக்கி
 அருளிந்த சுப்ரமணியே
 அன்பான தேவானை அழகான குறமாதின்
 அகமானும் இன்ப ஒளியே
 வாங்காவின் ஒலியோடு வழிப்பாதை நடைபோட்டு
 வருவோரை காக்க நிதமே
 வகையான இறையென்ற மகிழ்வோடு உனைத்தேடி
 வரங்கேட்கும் கோடி மனமே.

தீங்கேதும் அறியாத சீரான அடியாரைச்
 சிறந்தோங்கச் செய்த தமிழே
 திருவேலைக் கையேந்திச் சிலம்பாட மயிலேறி
 செகமான வந்த எழிலே
 ஓங்காரப் பொருளேதும் உமையின்ற திருவான
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே

கயிலாயச் சிவனாரின் கண்தோன்றிஉருவான
 கதிர்வேலா தங்க வடிவே
 கனியீந்த நாரதனும் கலகத்தை வளர்த்தானே
 காசினியோர் அறிந்த கதையே
 வயிறோங்கு கணபதியும் வாயாடிப் பெற்றானாம்
 வளமான மாவின் கனியே
 வடிவாகப் புவிசுற்றி நீயோடி வரும்போது
 வாய்மூடி நின்றான் சிவனே

மயிலோடு வேலோடு மாங்களியே நீவேண்டி
 வன்கோபம் உள்ள திருவே
 மனந்தேடும் பழமான மலையேறி உடைமாறி
 வடிவோடு நின்ற குமரா

ஓயிலோட எந்நாளும் உலகாளும் எழிலான
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே.

தென்கூடல் நகராளும் திருமீனாள் உனைத்தேடித்
 திருவீதி சுற்றி வருவாள்
 சீர்காசித் தாயாராம் சிறப்பான சாலாட்சி
 தினம் நாடித் தேடி வருவாள்
 மன்றான தில்லையிலே மாதாவாம் சிவகாமி
 மனம்வாடி நின்றாள் மிகவே
 மகிழ்வான ஐயாற்று வாழ்வான தருமம்பாள்
 மனந்தேடும் உன்றன் முகமே

குன்றேறிக் கனிதேடும் குகநேசா வரவேணும்
 குணமோங்கு தாயின் இடமே
 குறையாத அன்போடு கூர்வேலும் தருவாளாம்
 குணம்மாறி விடுக சினமே
 உன்மேனி பொன்னாகும் உமைநாடும் எழிலான
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே.

வானோரின் முறையீடு தனைக்கேட்டுச் சரியான
 வழிகூற வந்த குமரா
 வன்குரர் தலைவாங்கி வானோரின் முடியேற்ற
 வடிவேலை ஏந்தும் முருகா
 தேனூறும் பூமாலை திருமார்பில் அசைந்தாடத்
 திருநீறு பூசும் அழகே
 தேவகுலப் பரிசான தேவானை தனையேற்றுத்
 திருவாழ்வு தந்த எழிலே.

தானேறும் மயிலாடத் தனிவேலும் தானாடத்
 தமிழ்கூறும் மூல முதலே
 தளராத மதியோடு சரியாத நிதிகூட்டித்
 தரவேணும் கோடி நலமே
 ஊனோடு உயிராகி உணர்வாகி உலகாளும்
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே.

அடையாத திருவீதி அழகான நின்கோயில்
 அதைநாடும் என்றன் மனமே
 அபிஷேகம் பன்னீரால் அலங்காரம் வெண்ணீரால்
 அதிருபம் உன்றன் எழிலே
 கடலாளும் கலமாகும் கனவான என்வாழ்வு
 கரையேறக் காட்டு வழியே
 கரும்பூறும் இனிப்பாக கசப்பூறும் வேம்பாகும்
 கதிரவேலா கந்த வடிவே.

மடைமீறும் புனல்போல மனம்நாளும் அலைபாயும்
 மதிவாணா காக்க என்னையே
 மனத்தூறும் பயம்போக்கி மாளாத துயரோட்ட
 மயிலேறி வருக துரையே
 உடைமாறிக் கோலேந்தி உருமாறி நின்றாடும்
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதான் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே

பொய்யான என்வாழ்வு புவிமீது உழன்றாடும்
 புகழான தெய்வம் நீயே
 புரியாத எளியோனும் பொல்லாங்கு செய்தாலும்
 பொறுத்தாள வேண்டும் இனிதே
 மெய்யான அருளுற்றே மிதமான இளங்காற்றே
 மீட்டாளும் கந்த வடிவே
 மேலான எழிலோடே: ினாளின் மகனான
 மெய்ஞ்ஞான மான பொருளே.

அஞ்ஞானம் மிகப்பேசும் அறியாத புல்லர்க்கும்
 அறிவூட்ட வந்த குமரா
 அடியேனின் குலங்காக்க அடுங்காலன் தனையோட்டி
 அணைத்தாள வந்த முருகா
 ஓய்யார மயிலேறும் உமையீன்ற எழிலான
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதான் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே.

நினைகாக்கப் பண்பாடிச் சிறகாடும்பு ள்ளோடக்
 செய்வாளாம் வள்ளி எழிலே
 திருவள்ளி எழில்தன்னைத் திரிலோக முனிகூறத்
 நினைக்காடு நாடும் அழகே

வினையேதும் வாராமல் வெற்றியது கைகூட
 வேழமுகன் செய்தான் வழியே
 வெண்தாடிக் கிழமாகி வெறுங்கோலைக் கையேந்தும்
 விளையாட்டிற்கு இல்லை இணையே

தினமாலை மிகமாந்திச் செவியாற இசைகேட்டுச்
 சீராடி வந்த திருவே
 சீர்யானை தனைக்காட்டிக் குறமாதை மணஞ்சூடிச்
 சிறப்போடு கொஞ்சும் குமரா
 உனைநாடி வருங்கோடி உயிர்காத்து நலமீடும்
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே.

விண்ணாகி நிலவாகி வெயிலாகி மழையாகி
 விருதோடு ஆடும் அழகே
 விதியாகி மதியாகி விருந்தாகி மருந்தாகி
 வினையோட வைத்த குமரா
 மண்ணாகி நதியாகி விதையாகிப் பயிராகி
 வளங்கூடச் செய்யும் அரசே
 மலையாகிக் கடலாகி மலராகி மணமாகி
 வடிவாகி நின்ற முருகா

பெண்ணாகி ஆணாகிப் பிறப்பாகி இறப்பாகும்
 பெருவாழ்வு உன்றன் வசமே
 பேச்சாகிச் செயலாகி மூச்சாகி உயிராகிப்
 பிழைப்போக்குஞ் செந்தூர் வளமே
 ஒன்றாகிப் பலவாகி ஒருகோடி நூறாகும்
 உன்பாதம் மென்மை இதமே
 உறவாடுந் தேவானை குறமாதுன் உடனாக
 ஓடோடி வருக நிதமே.

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே
அய்யா முருகா ஆடுகவே
ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே
அய்யா முருகா ஆடுகவே

ஆழிப் படுக்கை கொண்டோனின்
அருமை மருகா ஆடுகவே
ஊழி தாண்டி நிற்பானின்
உத்தமச் செல்வா ஆடுகவே

வாழும் மனிதர் யாவருக்கும்
வழிக்குத் துணையாம் வேலவனே
ஆளும் கவலை ஓட்டவே
ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

ஆடகப் பொன்னால் ஊஞ்சலிட்டு
அதற்கு வயிரக் கயிறுமிட்டு
கூடிடும் அடியார் ஆட்டிடவே
குமரா ஊஞ்சல் ஆடுகவே

பாடுகள் குறைந்தே மாந்தரெல்லாம்
பண்பாய் வாழ்ந்து உயர்ந்திடவே
வாடிடும் பயிர்கள் வளம் பெறவே
ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

முன்னே பின்னே சென்றாலும்
மூளையில் ஒன்றி நின்றிடுமே
என்னே வாழ்க்கை என்றாலும்
எல்லாம் உன்னைச் சுற்றியதே

குன்றாக் குடியாய் எமைக்காக்கும்
குன்றக் குடியின் வேலவனே
கண்ணே மணியே கதிர்வேலா
கவினார் ஊஞ்சல் ஆடுகவே

விண்ணவர் செல்வி தெய்வானை
வேடவர் மகளாம் வள்ளியுடன்
மண்ணகம் சுற்றும் மயிலேறி
மேதகு சேவற் கொடியாட

கொண்டிடுங் காதல் உணர்வோடு
கனிந்த நெஞ்சத் தூஞ்சலிலே
அன்புடன் ஏறி இனிதமர்ந்தே
ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

மண்ணைப் பிளந்து பெரும்பேட்டில்
மாபெரும் அருளுடை வடிவுடனே
பெண்ணின் நல்லார் இருவருடன்
பெருமயில் ஏறி வந்தவனே

கண்ணே தெரியாக் காட்டிடையே
கலங்கித் தவிக்கும் எங்களுக்கே
உன்னால் வழியும் தெரிந்துயர
ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே

ஆறடி நெடிதாம் உருவுடனே
அடியார்பக்தி உறுவேற
பேரருள் கொண்டாய் பெரும்பேடா
பிள்ளைகள் நலிவினைப் போக்கிடவே

சீரடி வணங்கிட வந்துள்ளோம்
செல்வா அருளைத் தந்திடுவாய்
ஆரிருள் விலகி ஒளிபெறவே
ஆடுக ஊஞ்சல் ஆடுகவே!

– சீர்வளர்சீர் மெய்யப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள்

தண்ணீர் மலையான்

கந்தனுக்கு வேல் வேல் செந்தூர் வேலனுக்கு வேல் வேல்
கந்தனுக்கு வேல் வேல் செந்தூர் வேலனுக்கு வேல் வேல்

துள்ளி விளையாடும் சின்னப் பிள்ளைமுகம் மறந்து
வெள்ளி விளையாடும் மலையா சீமை தன்னையடைய
நாகைபட்டினத்துக் கடலில் நங்கூரம் பாய்ச்சி நிற்கும்
செட்டிக் கப்பலுக்குத் துணையாம் செந்திலாண்டவனே

செந்தில் ஆண்டவனே! ஐயா! செந்தில் ஆண்டவனே!
செந்தில் ஆண்டவனே! ஐயா! செந்தில் ஆண்டவனே!

கப்பல் ஏறுகையில் முதலில் கடல் முகம் தெரியும்
கண்களில் நீரோடு நிற்கும் மனைவிமுகம் தெரியும்
அன்னைமுகம் தெரியும் அன்புப்பிள்ளைமுகம் தெரியும்
அந்தமுகங்களிடைச் செந்தூர் கந்தன் முகம் தெரியும்

செந்தில் வடிவேலா ஐயா செந்தில் வடிவேலா
வந்தவினை தீர்க்கும் எங்கள் செந்தில் வடிவேலா!

பிணங்குத் துறைமுகத்தைக் கப்பலும் பிடித்து விட்டதையா
கப்பல் அடியினிலே கூட்டம் கண்டிடவந்திருக்கு
தண்ணீர் பூமலையில் நிற்கும் தண்ணீர்மலையானே; எங்கள்
பெண்டு பிள்ளைகளைக் காக்கும் பெரிய மலையானே

தண்ணீர் மலையானே நெஞ்சின் தாகம் தீர்ப்பானே
கண்களில் நீர்வழிய நாமும் கைகள் குவிப்போமே

தைப்பூச நாளினிலே அவனும் தங்கரதமேறி
நகரத்தைப் பார்க்கத் தேரில் நகர்ந்து வந்திடுவான்
பார்க்கு மிடமெல்லாம் தமிழர் பக்திமுகம் தெரியும்
காவடி ஆடிவரும் சீனர்காலடியும் தெரியும்

கந்தனுக்கு வேல்வேல் செந்தூர் வேலனுக்குவேல் வேல்
கடலைத் தாண்டி எடுக்கும் எங்கள் காவடிக்கும் வேல் வேல்
கந்தனுக்கு வேல் வேல் கந்தன் காவடிக்கு வேல் வேல்
கந்தனுக்கு வேல் வேல் கந்தன் காவடிக்கு வேல் வேல்

—கவிஞர் மா. கண்ணப்பன்

எத்தனை அலங்காரம்

எத்தனை அலங்காரம் முத்தமிழ் முருகனுக்கு
 எத்தனை அலங்காரம்
 சக்தியின் பிள்ளை சரவண முத்துக்கு
 எத்தனை அலங்காரம்
 சித்தம் போற்றும் சிவனார் பிள்ளைக்கு
 எத்தனை அலங்காரம்
 குழந்தை அலங்காரம் கோடிப் புன்னகை
 கூடும் அலங்காரம்
 மழலை அலங்காரம் மங்கையர் தாலாட்டி
 மகிழும் அலங்காரம்
 சிறுவன் அலங்காரம் சிவனுக்கு மந்திரம்
 செப்பும் அலங்காரம்
 குமரன் அலங்காரம் கோதையர் இருவர்
 கொஞ்சும் அலங்காரம்
 வேலன் அலங்காரம் வேல் கொண்டு சூரனை
 வீழ்த்தும் அலங்காரம்
 வேடன் அலங்காரம் வேல்விழி வள்ளியை
 விரும்பும் அலங்காரம்
 விருத்தன் அலங்காரம் வினாயகர் துணையின்
 வெற்றி அலங்காரம்
 அரசன் அலங்காரம் அனைத்துச் செல்வமும்
 அளிக்கும் அலங்காரம்
 ஆண்டி அலங்காரம் ஆசையை நீக்கிய
 அழகு அலங்காரம்
 சந்தன அலங்காரம் சகலப் புகழையும்
 தந்திடும் அலங்காரம்
 திருநீறு அலங்காரம் தீவினை போக்கிடும்
 திவ்விய அலங்காரம்
 மலர்கள் அலங்காரம் மங்களம் தருகின்ற
 மகிழ்ச்சி அலங்காரம்
 திருமண அலங்காரம் தேவியர் இருவர்
 திருப்பூட்டும் அலங்காரம்
 நண்பர்கள் அனைவரும் நடத்தும் பஜனையில்
 எத்தனை அலங்காரம்
 நாடும் வீடும் போற்றும் நல்ல
 கந்தர் அலங்காரம்

மயிலே மயிலே நீ ஆடு

மயிலே மயிலே நீ ஆடு
மயிலே மயிலே நீ ஆடு - எங்கள்
மன்னவன் புகழை நீ பாடு

மயிலே மயிலே நின்றாடு
மன்னவன் முருகனை மன்றாடு
தென்னவன் மகிழ்ந்திட நீ பாடு
சேவற் கொடியுடன் சேர்ந்தாடு (மயிலே)

செந்தமிழ் கீதம் நான்பாட
சந்தன காவடி தானாட
இந்திரன் கொலுவில் மீனாட
தந்தன தாளங்கள் சேர்ந்தாட (மயிலே)

கல்லும் மரமும் கனிந்தாட
காவிரி வெள்ளம் புறண்டோட
உள்ளும் புறமும் ஒன்றாக
புள்ளி மயிலே நின்றாடு (மயிலே)

துன்புரு நாரதர் வந்தாட
துவாரகை கண்ணன் குழலாத
பண்பாய் வேலவன் கலந்தாட
படை வீடாறிலும் நின்றாடு (மயிலே)

தங்க சரப்பளி பூண்டவனை
தணிகை மாமலை ஆண்டவனை
திங்களை அணிந்தோன் திருமகனை
தினமும் போற்றி நின்றாடு (மயிலே)

கலைமகள் நாவினில் கலந்தாட
நிலமகள் தரையில் புரண்டாட
அலைமகள் அச்சதனுடனாட
மலைமகள் சரவணன் விளையாட (மயிலே)

சரவணப் பொய்கையில் நானாட
சண்முக நதியினில் அவனாட
வையாபுரியில் நீயாட
வருவான் சரவணன் விளையாட (மயிலே)

குயில்கள் பாடும் குரலோசை
கோகுல கிருஷ்ணனின் குழலோசை
பஜனைகள் பாடும் பன்னோசை
பழனி கோவில் மணியோசை (மயிலே)

பாடலை படித்தால் பலனுண்டு
படிப்பதை கேட்டால் நலமுண்டு
தினமும் படித்தால் செல்வமுண்டு
பழனி முருகனின் அருளுமுண்டு (மயிலே)

—எஸ். இராஜலெக்சுமி, காரைக்குடி

நலம் தரும் நாயகன்

தென்பழனி ஆலயம் தேவதேவன் கோபுரம்
அன்பழகன் சந்நிதியில் வைபோகம் - அவன்
அடியார்கள் கொண்டாடும் தைப்பூசம்

ஆறெழுத்து மந்திரம் அங்கமெல்லாம் சந்தனம்
நீறெடுத்துப் பூசிவரும் திருக்கூட்டம் - அதன்
நெஞ்சமதில் ஆடிவரும் சதிராட்டம்

ஆலவட்டம் தோரணம் அன்னதானம் பானகம்
காலெடுத்து வைக்க வைக்க உபசாரம் - இது
கந்தவேலன் தண்டபாணி தரும்யோகம்

வேல்முருகன் சேவடி வேண்டிவரும் காவடி
பால்குடங்கள் பன்னீரும் அபிஷேகம் வண்ணப்
பட்டாடை நவரத்ன அலங்காரம்

கற்பூர தீபமாம் கண்கவரும் ரூபமாம்
தற்பரளாய் நிற்பவனே நம்தெய்வமாம் - அந்த
சரவணனைப் பாடுவதே பேரின்பமாம்

பழனிமலை வாசனை பஞ்சாமிர்த நேசனே
அழகுமயில் வாகனத்தில் வருவாயப்பா எங்கள்
அல்லல்களைப் போக்கி நலம் தருவாயப்பா

ஆறுபடை வீடுகள் அழகுமலை நாடுகள்
ஏறுமயில் ஏறுபவன் அரசாங்கமாம் அவன்
இசைபாடி ஆடுபவர் புகழோங்குமாம்

தேவயானை திருமணம் தேவர்தரும் சீதனம்
பாவாணன் நக்கீரன் அருட்கவிமன்றம் முதல்
படைவீடு மதுரையிலே திருப்பரங்குன்றம்

வடிவேலை வீசுவான் வாகைமலர் சூடுவான்
அடியார்கள் புலவோர்கள் நெஞ்சில் வாழ்பவன் அவன்
அலையாடும் கடலோரம் செந்தில் ஆண்டவன்

தண்டாயுதம் ஏந்துவான் ஜபமாலை தாங்குவான்
கொண்டாடும் கவிமாலை அடிசூடுவான் எழில்
கூத்தாடும் பழநியிலே குடியேறுவான்

சிவஞான சுந்தரம் செவியோடு மந்திரம்
உபதேசக் குருநாதன் சாமிநாதன் அவன்
உலகாளும் சக்தி சிவ காமிபாலன்

அடிவாரம் மாமனாம் மலைமேலே மருகனாம்
இடையினிலே ரகுராமன் உறவினர்சேனை அது
எம்பெருமாள் விளையாடும் பழமுதிர்சோலை

வள்ளிமலை வடமலை மருதமலை சிவமலை
கொல்லிமலை பொதிகைமலை பற்பலமலைகள் ஐயா
குமரமலை தணிகை மலை கற்பகச்சுனைகள்

தண்ணீர்மலை முருகனே தைப்பிங்கில் குமரனே
கண்ணபிரான் மருமகனே கதிர்காமனே ஏழு
கடல்தாண்டி லண்டனிலே சிவபாலனே

போதுமய்யா சோதனை பொறுக்கவில்லை வேதனை
ஆதரித்துக் காப்பாற்றத் தாமதமேனோ என்
அல்லல்வினை நோய்உனக்குச் சம்மதம்தானோ

ஆறுமுக வேலனே அழகுமயில் வீரனே
ஏறுமுகம் நீதருவாய் பழநி மலையிலே இனி
எப்போதும் துணைவருவாய் எது வழியிலே

வைத்தீசன் மைந்தனே வயலூரில் கந்தனே
தைப்பூசம் காணவந்தோம் தண்டபானிநீ
தங்கரதம் ஏறவேண்டும் எங்கள்சாமி

அருணகிரி தோழனே அடியவர்க்காயனே
சரணம் உன்னை அன்றி இல்லை சண்முகநாதா துணை
தந்துமனை மக்கள்சுற்றம் எங்குலம்நீகா

— அருட்கவி கு. செ. இராமசாமி

வீரவேல் வெற்றவேல்

சுட்டதிரு நீறெடுத்துத் தொட்டகையில் வேலேடுத்து
தோகைமயில் மீதமர்ந்த சுந்தரம்-அந்தக்
கட்டழகு கொண்டதொரு கந்தவடி வேலவனைச்
சாற்றுவது ஆறெழுத்து மந்திரம்

ஆறெழுத்து மந்திரத்தைத் தந்ததொரு சுந்தரத்தை
அந்திபகல் சிந்தனைசெய் நெஞ்சமே-அந்த
ஆறெழுந்து மந்திரத்தை யாரெடுத்து ஓதினாலும்
ஆறுமுகம் வந்துநிற்கும் முன்னமே

கந்தனடியே நினைந்து சங்கத்தமிழ் மாலைகொண்டு
வந்தனை செய்வோர்கள் மனம் ஆறுமே-பரங்
குன்றுவளர் குகனோடு தங்கிவரவே நமக்குள்
பொங்கிவரும் செல்வம் பதினாறுமே

ஆண்டி உடையீல் அரசன்

பக்கமிரு மாதிருக்கச் சொக்கவெள்ளி வேலெடுத்துப்
பச்சைமயில் உச்சிவரும் வேலனே!-உன்றன்
பஞ்சடியை நெஞ்சமுத்திப் பாற்குடத்தைத் தோளெடுத்தால்
அஞ்சிமிகக் கெஞ்சிடுவான் காலனே

பழநிமலை மீதமர்ந்து பாட்டமுதை வேட்டருந்திப்
பாருலகை காத்தருளும் கந்தனே!-உன்றன்
பால்வடியும் பூமுகத்தை நாள்முடியப் பார்த்திருந்தால்
வேல்முடித்து வைத்துவிடும் பந்தமே

ஆறுபடை வேலனும் ஏறுமயில் மீதெழுந்தால்
கூறுமடி யார்வினைகள் மாறுமே-அந்த
ஆறுமுக வேலவனை ஆண்டியுடை கொண்டவனைப்
பழநிமலை மீதுவந்து பாருமே

ஆண்டியுடை கொண்டிருந்தும் அரசமனம் கொண்டவனை
அண்டியதும் நொண்டிவிடும் துன்பமே-அவன்
ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் ஓரெழுத்தை ஓதிடினும்
பாரனைத்தும் பெற்றுயரும் இன்பமே

— டாக்டர் அர. சிங்காரவடிவேலன்

செந்தில் வளர் கந்தன்

முருகா முருகா வேல்முருகா
முருகா முருகா வேல்முருகா

சந்தமிகு செந்தமிழில் மாலை தொடுத்தேன்
செந்தில் வளர் கந்தனிடம் தூதுவிடுத்தேன்
அந்தமிகு குகன்நெஞ்சில் இடம் பிடித்தேன்
ஆறுமுகம் பேரழகைப் படம் பிடித்தேன் (முருகா)

வண்ணமயில் வாகனத்தில் வேல் முருகன்
வள்ளி தெய்வயானையுடன் மால் முருகன்
தென்னகத்தில் வாழுகின்ற சிலையழகன்
என்னகத்தில் காட்சிதந்தான் கலை அழகன் (முருகா)

வெண்ணீறு நெற்றியிலே பளபளக்க
வெண்ணிலவு கண்களிலே சிலுசிலுக்க
பன்னீரும் மார்பினிலே கமகமக்க
பார்வதியின் பாலன் வந்தான் மனம் களிக்க (முருகா)

ஓராறு முகம் கண்டேன் உள மகிழ்ந்தேன்
ஈராறு விழி கண்டேன் எனை மறந்தேன்
சீராளன் உருக்கண்டேன் செயலிழந்தேன்
செந்தாமரைப் பதத்தில் சரணடைந்தேன் (முருகா)

முருகா என அழைத்தேன் முறுவல் கண்டேன்
குமரா என அழைத்தேன் குளுமை கொண்டேன்
கந்தா என அழைத்தேன்கனிந்து நின்றான்
கடம்பா என அழைத்தேன்கருணை கொண்டான் (முருகா)

பழநி பரங்குன்றம் திருச்செந்தூர்
பழமுதிர் சோலையுடன் சுவாமி மலை
அழகிய திருத்தணிகை மருதமலை
ஆலயங்கள் யாவையும் காட்டுவித்தான் (முருகா)

— அ. மருதகாசி

வெள்ளி ஊஞ்சல்

ஆடுதய்யா ஆடுதய்யா வெள்ளி ஊஞ்சல்
அழகாக ஆடுதய்யா வெள்ளி ஊஞ்சல் (2)

உள்ளமெல்லாம் நாடுகின்ற வெள்ளி ஊஞ்சல்
ஓம் முருகன் ஆடுகின்ற வெள்ளி ஊஞ்சல்
(ஆடுதய்யா)

தெள்ளமுத சந்தப்பாட்டு வெள்ளி ஊஞ்சல்
தென்பழனி வேந்தன் பாட்டு வெள்ளி ஊஞ்சல்
சக்திமகன் சரவணத்தின் வெள்ளி ஊஞ்சல்
சண்முகனின் பொன்முகமே வெள்ளி ஊஞ்சல்
(ஆடுதய்யா)

பக்திகடல் ஓசை ஒலி வெள்ளி ஊஞ்சல்
பார்புகழும் வேலன் ஒளி வெள்ளி ஊஞ்சல்
செம்படையின் பட்டிபுகழ் வெள்ளி ஊஞ்சல்
சிங்கார வேலன் ஆடும் வெள்ளி ஊஞ்சல்
(ஆடுதய்யா)

எட்டுத்திக்கும் புகழ் மணக்கும் வெள்ளி ஊஞ்சல்
ஏறிசையின் கலை மணக்கும் வெள்ளி ஊஞ்சல்
செட்டிமகன் புகழ் பாடும் வெள்ளி ஊஞ்சல்
செல்வமகன் வரம் நாடும் வெள்ளி ஊஞ்சல்
(ஆடுதய்யா)

சடையப்பர் மண்டபத்தில் வெள்ளி ஊஞ்சல்
சஞ்சலத்தை போக்குகின்ற வெள்ளி ஊஞ்சல்
நடைப்பயண இடர் தீர்க்கும் வெள்ளி ஊஞ்சல்
நாதமயில் அண்ணாமலை வெள்ளி ஊஞ்சல்
(ஆடுதய்யா)

சீறுவாபுர்ப் பதிகம்

காப்பு

சிவனாரின்பிள்ளை கணநாத வள்ளல்
 திருப்பாதம் முந்தித் தொழுது
 புவியாளக் குன்றந் தனிலாடும் வேலன்
 புகழ்பாட நல்ல தமிழை
 சுவையோடு தந்து நிறைவாகச் செய்ய
 துணையாக வேண்டும் எனவே
 கவிபாடி வேண்டிக் கசிந்தேத்து கின்றேன்
 கணநாதன் என்றுந் துணையே.

பதிகம்

கல்லாத பேர்க்கும் கவிபாடும் ஆற்றல்
 கடல்போல தந்து விடுவான்
 வெல்லாத கோழி வெகுவீர னாக
 விதிமாற்றி வைத்து விடுவான்
 நில்லாத செல்வம் நிலையாக இல்லில்
 நிதங்கூடச் செய்து விடுவான்
 செல்வாக்கும் வீடும் சீரோடு ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...1

எனக்காக இல்லம் இலையேஎன் றேங்க
 எழில்வீடு ஐயன் தருவான்
 பணக்கார னென்றும் பரதேசி யென்றும்
 பார்த்தாள எண்ணி அறியான்
 தனைக்காண வந்து தமிழ்பாடும் அன்பர்
 துணையாக என்றும் வருவான்
 தினைக்காட்டு வள்ளி தனைநாடும் வள்ளல்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...2

நெல்லோடு வாழை நிறைவோடு சூழும்
 நிலமோங்கு நல்ல பதியாம்
 வில்லேந்தும் ராமர் வைதேகி பாலர்
 வென்றாடி நின்ற இடமாம்

பொல்லாத சூரன் புறமோட்டி வேலன்
 பொழுதோடு தங்கும் இடமாம்
 செல்வாக்கும் வீடும் சீரோடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...3

தவமோங்கு தந்தை செவியோடு பேசிச்
 சதுர்வேதம் சொல்லி விடவே
 சிவசாமி நீயும் தென்சாமி மலையில்
 திருவீடு கொள்ள விலையோ
 புவிவாழும் யானும் புதுவீடு ஒன்றில்
 புகவேணும் நல்ல குடியே
 சிவபால தேவன் ஒருவீடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...4

எட்டாத வானோர் எழிலான வீட்டில்
 எக்காள மிட்டுப் புகுந்து
 கொட்டாடும் சூரர் குலநாச மாகக்
 கூர்வேலைத் தொட்ட குமரன்
 தட்டாமல் தேவர் தன்வீடு தன்னில்
 தானாள் விட்ட குகனாம்
 செட்டாய் எனக்கும் ஒருவீடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...5

சூராதி சூரன் தூளாகிப் போக
 சுகமேவு தேவர் மகிழ்ந்து
 காராருங் கூந்தல் தெய்வானை தன்னைக்
 கல்யாணஞ் செய்து தருவார்
 ஏராரும் வேலன் இல்வாழ்க்கை காணும்
 இனியபரங் குன்றம் எழிலாம்
 சீராய் எனக்கும் ஒருவீடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...6

ஒருயானை போன்ற கணநாத வள்ளல்
 ஒப்போடு அன்று உதவ
 குறமாது தன்னை மணமாலை சூடிக்
 கொண்டாடும் இன்ப நினைவில்
 தருமேவு நல்ல தணிகாச லத்தில்
 தனிவீடு கொண்ட குகனாம்
 சிறியேன் எனக்கும் ஒருவீடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...7

சிறகாட வானில் பறந்தாடும் புள்ளும்
 சிறுகூடு கட்டி வளரும்
 குறியாப் பணத்தைக் கொள்ளாது விட்ட
 அறியாத பிள்ளை எனையும்
 உறவோரும் என்றும் ஒப்போடு காண
 உடனோடி வந்து அருளி
 சிறியேன் எனக்கும் ஒருவீடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...8

ஏராளச் செல்வம் இருந்தாலும் எல்லாம்
 எல்லார்க்கும் வாய்ப்ப திலையே
 பாராளும் கந்தன் பார்த்தாலே கிட்டும்
 பாரோங்கும் உண்மை நிலையே
 ஊராரும் போற்றும் பேரோடு வாழ
 உடனோடி வந்து அருளி
 சீரான இல்லம் தோதாய் அருள்வான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...9

மெய்பேச வாழ்வில் விளையாது துன்பம்
 விதிக்கூறும் உண்மை இதுவே
 பொய்பேசிச் செல்வம் புகழோடு யாரும்
 புவிவாழ்ந்த தென்றும் இலையே
 கையாற வேலன் கால்தேடிப் பற்றக்
 கவினாடும் இன்ப நிலையே
 தெய்வானை நாதன் ஒருவீடும் ஈவான்
 சிறுவாபுரிக் குமரனே!

...10

வரம்

இப்பாடல் பத்தும் எப்போதும் பாட
 எந்நாளும் இன்பம் மிகுமே
 செப்பாத போதும் தப்பேதும் இல்லை
 செவியாறக் கேட்டபின் நலமே
 தப்பாது தேடும் தரமான வீடு
 தனதாக வந்து விடுமே
 அப்பாவின் பிள்ளை அழகேச வள்ளல்
 அவனாசி உண்டு நிதமே.

- மீயன்னா சேவுகன் செட்டி

மலையாண்டி

ஆவினன் குடியிலோர் ஆண்டி - நம்
ஆவியில் மேவியே குடியிருப் பாண்டி
பூவினைப் போல்மனம் வேண்டி - நம்
புத்தியை நித்தமும் பார்த்திருப் பாண்டி

நெஞ்சிலே மாசினைப் போக்கு - அந்தச்
சண்முகன் காவடி தோளிலே தூக்கு
காயத்தைப் பிறருக்கே ஆக்கு - நம்மைக்
காப்பது முருகனின் சத்திய வாக்கு

தமிழினால் முருகனைப் பாடு - அந்தச்
சங்கரன் பிள்ளையை நாடியே ஓடு
பாதைகள் முள்நிரை காடு - தென்
பழநியைக் கண்டவர் அடைவது வீடு

பிள்ளையும் குட்டியும் பந்தம் - தெய்வப்
பிள்ளையாம் முருகனே பிரியாத சொந்தம்
மல்லிகைப் பூவென நெஞ்சம் - என்றும்
வாய்த்திட மலையாண்டி பாதமே தஞ்சம்

- டாக்டர் அர. சிங்கார வடிவேலன், கண்டனூர்

ஸ்ரீ ஆதித்ய ஹ்ருதயம்

ததோ யுத்த பரிச்ராந்தம் ஸமரேசிந்தயா ஸ்திதம்
ராவணம் சாக்ரதோ த்ருஷ்ட்வா யித்தாய ஸமுபஸ்திதம்
தைவதைச்ச ஸமாகம்யம் த்ரஷ்டும் அப்யாகதோ ரணம்
உபாகம்ய அப்ரவீத்ராமம் அக்ஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி: 1

ராம ராம மஹாபாஹோ ச்ருணு குஹ்யம் ஸநாதனம்
யேன ஸர்வானரீன் வத்ஸ ஸமரே விஜயிஷ்யஸி
ஆதித்ய ஹ்ருதயம் புண்யம் ஸர்வ சத்ரு விநாசனம்
ஜயாவஹம் ஜபேந நித்யம் அக்ஷய்யம் பரமம் சிவம். 2

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யம் ஸர்வபாப ப்ரணாசனம்
சிந்தாசோக ப்ரசமனம் ஆயுர்வர்தனம் உத்தமம்
ரஸ்மிமந்தம் ஸமுத்யந்தம் தேவாஸூர நமஸ்க்ருதம்
புஜயஸ்வ விவஸ்வந்தம் பாஸ்கரம் புவனேச்வம் 3

ஸர்வ தேவாத்மகோ ஹ்யேஷ தேஜஸ்வீ ரஸ்மிபாவன:
ஏஷ தேவாஸூர கணான் லோகான்பாதி கபஸ்திபி:
ஏஷ ப்ரஹ்மாச விஷ்ணுச் ச சிவ: ஸ்கந்த: ப்ரஜாபதி:
மஹேந்த்ரோ தனத: காலோ யம: ஸோமோ ஹ்யபாம்பதிஹி:

பிதரோ வஸவ: ஸாத்யா ஹ்யச்வினௌ மருதோ மனு:
வாயுர்வஹ்னி: ப்ரஜாப்ராண ருதுகர்தோ ப்ரபாகர:
ஆதித்ய: ஸவிதா ஸூர்ய: கக: பூஷா கபஸ்திமான்
ஸூவர்ண ஸத்ருசோ பானு: ஹிரண்யரேதா திவாகர: 5

ஹரிதச்வ: ஹைஸ்ரார்சி: ஸப்தஸப்திர் மரீசிமான்
தமிரோன் மதன: சம்பு:த்வஷ்டா மார்த்தாண்ட அம்சுமான்
ஹிரண்யகர்ப: சசிர:தபனே பாஸ்கரோ ரவி:
அக்னிர் கர்போந்திதே: புத்ர: சங்க: சிரிரநாசன: 6

வ்யோமநாதஸ் தமோபேதீ ருக்யஜுஸ்ஸாம பாரக:
கனவ்ருஷ்டிரபாம் மித்ர விந்த்ய வீதீ ப்லவங்கம:
ஆதபீ மண்டலீ ம்ருத்யு: பிங்கல: ஸர்வதாபன:
கவிர்விச்வோ மஹாதேஜோ ரக்த: ஸர்வ பவோத்பவ: 7

ரக்ஷத்ர க்ரஹ தாரணாம் அதிபோ விச்வ பாவன:
தேஜஸாமபி தேஜஸ்வீ த்வாதசாத் நமோஸ்துதே
நம: பூர்வாய கிரேயே பச்சிமாயாத்ரயே நம:
ஜ்யோதிர் கணானாம்பதயே தினாதிபதயே நம: 8

ஜயாய ஜயத்ராய ஹர்யச்வாய நமோ நம:
நமோ நம: ஸஹஸ்ராம்சோ ஆதித்யாய நமோ நம:
நம உக்ராய வீராய ஸாரங்காய நமோ நம:
நம: பத்மப்ரபோதாய மார்தாண்டாய நமோ நம: 9

ப்ரஹ்மேசனாச்யுதேசாய ஸூர்யாயாதித்ய வர்சஸே
பாஸ்வதே ஸர்வபக்ஷாய ரௌத்ராய வபுஷே நம:
தமோக்னாய ஹிமக்னாய சத்ருக்நாயாமி தாத்மனே
க்ருதக்னக்னாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: 10

தப்தசாமீ கராபாய வஹ்னயே விச்வகர்மணே
நமஸ்தமோ பிநிக்னாய க்ருணயே லோகஸாக்ஷிணே
நாசயத்யேஷ வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு:
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: 11

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகாதி பூதேஷு பரிநிஷ்டித:
 ஏஷ சைவாக்னி ஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்னி ஹோத்ரிணாம்
 வேதாச்ச க்ரதவச்சைவ க்ரதூணாம் பலவேம ச
 யானி க்ருத்யானி லோகேஷு ஸர்வஏஸ ரவி ப்ரபு: 12

ஏனமாபத்ஸு க்ருச்ரேஷு காந்தாரேஷு ப்யேஷுச
 கீர்த்தயன் புருஷ: கச்சித்நாவஸீத்தி ராகவ
 பூஜயஸ் வைனமேகாக்ரோ தேவதேவம் ஜகத்பதிம்
 ஏதத் த்ரிசுணிதம் ஜப்த்வாது யுத்தேஷு விஜயிஷ்யஸி 13

அஸ்மின்ஷுணே மஹாபாஹோ ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி
 ஏவமுக்த்வா ததாகஸ்த்யோ ஜகாம ச யதாகதம்
 ஏதச் ச்ருத்வா மஹாதேஜா நஷ்டசோகோ (அ) பவத்ததா
 தாரயாமாஸ ஸீப்ரீதோ ராகவ: ப்ரயதாத்மவான் 14

ஆதித்யம் ப்ரேச்ய ஜப்த்வா து பரம் ஹர்ஷம் அவாப்தவான்
 த்ரிராசம்ய சுசிர்பூத்வா தனுராதாய வீர்யவான்
 ராவணம் ப்ரேக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டாத்மா யுத்தாய ஸமுபாகமத்
 ஸர்வயத்னேன மஹதா வதே தஸ்ய த்ருதோ (அ) பவத்
 அத ரவிரவதன் நிரீச்ய ராமம் முதிதமனா: பரமம்
 ப்ரஹ்ருஷ்யமாண:
 நிசிசரபதி ஸம்ஷயம் விதித்வா ஸூரகண மத்யகதோ
 வசஸ்த்வரேதி 15

தண்டாயுதபாணி ஓயல் பழநியாண்டவர் வருகைமாலை

காப்பு

வாலைத் தமிழ்க்குமரி வாழ்கின்ற காரைநகர்
 மேலை ஊருணியின் மெய்வீர நாயகனே
 வேலைக் கரமேந்தும் வேந்தன் புகழ்பாட
 ஏழை எனக்குதவி என்கவிக்குக் காப்பாவாய்.

மாயாண்டி தன்மருகா மலையாடும் வேலவனே
 நாயேனும் உன்னருளை நாடிவரச் செய்தவனே
 வாயார உன்புகழை வண்டமிழால் பாடிடவே
 தாயாகித் தன்னருளைத் தருவாய் இதுசமயம்

மேதினியில் எம்பிறப்பை மேலாக்கும் வேலவனே
ஆதிமுதல் மந்திரத்தை அப்பனுக்குச் சொன்னவனே
ஆதிசக்திக்கெதிராக அடியவர்க்குப் பட்சமென
வாதிடவும் வந்தவனே வருவாய் இதுசமயம் 2

அஞ்சு கரமுடையான் அருமையுள தம்பிநீ
நெஞ்சைப் பிளந்தொருகால் நீபார்க்க நேர்ந்தாலும்
பிஞ்சுக் கரமேந்தும் பெருவேலே தோன்றுமையா
விஞ்சுகழ் வேலா வருவாய் இதுசமயம் 3

அலைசடலில் படுத்துறங்கும் ஆயனுடை மாமருகா
நிலையின்றித் தவித்தாடும் நெஞ்சப்படகுதனை
நிலைநிறுத்தும் வேலவனே நல்லவழி காட்டநீ
மலைப்பழநி விட்டிறங்கி வருவாய் இதுசமயம் 4

தள்ளுஞ் சுழல்காற்றில் தத்தளிக்கும் என்னிலைதான்
விள்ளத் தெரியலையே வேலவனே அறியாயோ?
பிள்ளைப் பெருமானே பேரழகே வேலவனே
வள்ளித் தாயுடனே வருவாய் இதுசமயம். 5

விடையேறும் ஈசருக்கு விருப்பமுள்ள பாலகனே
தடம்மாறி இடம்மாறித் தத்தளித்த பின்னாலே
திடமாக்கும் உன்னடியைத் தேடிவரும் பக்தருக்கு
வடிவேலைத் துணையாக்கி வருவாய் இதுசமயம். 6

உள்ளுறும் ஆனந்தம் உதட்டுறப் பாடிஉன்றன்
நல்லாற்று வழிநடக்கும் நல்லவரின் நாயகனே
வல்லார்க்கும் வல்லவனே வடிவேலாயுதனே
வல்லவினை தீர்க்கநீ வருவாய் இதுசமயம். 7

அத்தா உனக்கடிமை ஆனபின்னும் எங்களுக்(கு)
எத்துயரும் வரலாமோ ஏனிந்த மாற்றமையா
பக்திக் குறைவோ பகர்ந்திடுக வேலவனே
வித்தைக் குருபரனே வருவாய் இதுசமயம். 8

எய்ப்பிலொரு வைப்பெனவே இணையடியைப் பாடிவரும்
மெய்யடியார் தங்குறையை வேலவனே நீதீர்க்க
மொய்குழலாள் வள்ளியம்மை மோகத்தில் மறந்தாயோ
தைப்பூச நன்னாளில் தீர்ப்பாய் இதுசமயம். 9

அடித்தடக்கி அயனார்க்கும் அறுவுரைத்த வேலவனே
அடித்தெழுத மாட்டத அன்னாரின் கையெழுத்தால்
துடித்தலறுந் தூயோரின் துயர்துடைக்க வேண்டாமோ?
வடிவழகே வேலவனே வருவாய் இதுசமயம். 10

வட்டித்தொழில் மரத்தை வன்குரை சாய்த்திடவே
பெட்டைக் கிளிபோலப் பேதைமனம் புலம்புவதோ
கட்டிச் சமர்த்தழகே கந்தையா! எங்குலத்தை
விட்டுக் கொடுக்காமல் வருவாய் இதுசமயம். 11

எங்கே சென்றாலும் எப்படித்தான் வாழ்ந்தாலும்
அங்கே உன்கோயில் அதற்குவரும் காவடிகள்
தங்க ரதம்ஓட்டுந் தர்மங்கள் தழைத்தோங்க
மங்கையரின் பங்காள வருவாய் இதுசமயம். 12

அஞ்சுக்கும் பத்துக்கும் அடுத்தாரின் கைபார்த்துப்
பிஞ்சுமக்கள் ஐயாநீ பேதலிக்க விடலாமோ
குஞ்சங் குளுவானும் குமரா உன்னடிமை
பஞ்சைக் குரல்கேட்டு வருவாய் இதுசமயம். 13

யாராலும் அடிபட்டு அவர்அலறுங் குரல்கேட்டும்
பாராது நீஇருந்தால் பரிவும் பிறக்கலையோ
ஓராடை தான்கட்டி உன்னைப் போல் ஆண்டியென
ஊரோடு வருகின்றார் வருவாய் இதுசமயம். 14

ஐயாஓ என்றுஅலறும் அழுகுரலைக் கேட்டபின்னும்
வையாய் கருணைஎன்றால் வடிவழகே வேலவனே
உய்யாது அழிவோமே உனக்கதுவும் அழகாமோ?
வையாபுரிநாடா வருவாய் இதுசமயம். 15

இத்தரையில் வாழுதற்காய் எத்தனையோ தவறுகளை
அத்தன் உன்றன் பிள்ளைகளும் அடிபுரண்டு செய்வதுண்டு
சித்தம் அழகியராய்ச் செய்திடவே வேலவனே
மெத்தக் கருணையுடன் வருவாய் இதுசமயம். 16

அள்ளிக் கையிரண்டால் அன்புடனே அணைத்துவிட்டால்
கள்ளம் கரைந்துருகிக் கனிச்சாறாய் ஆகாதோ
உள்ளம் இரங்கி என்றன் உள்ளத்துள் அமர்ந்திடவே
பிள்ளைப் பேரழகே வருவாய் இதுசமயம். 17

வாயில்லா நல்லோரை வதைக்கின்ற சூரர்கள்
ஆயிரமாய் உள்ளாரே அவர்மனந் திருந்திடவே
தாயெடுத்துத் தந்ததிரு வேலெடுத்து மயிலேறிப்
பாயுமொளி வேகமுடன் வருவாய் இதுசமயம். 18

சொல்லாலே மாலையிட்டுச் சுந்தரனை நினைந்துருகிச்
சொல்லாத நிலைஅடைந்து சுகமெல்லாம் அனுபவித்தே
உள்ளாடும் உன்னொளியை உள்மனத்திற் கண்டிடவே
வில்லாளன் மருகோனே வருவாய் இதுசமயம். 19

சின்னஞ் சிறுபிள்ளை சுவரதனிற் கிறுக்குவதை
உன்னைத் தாயெனவே உள்மதிக்கும் காரணத்தாற்
பன்னிப் பாடிவிட்டேன் பாட்டு இதனைக் கேட்டு உவக்க
வண்ணமயிலேறி வருவாய் இதுசமயம். 20

சண்முக சுப்ரபாதம்

தேன்மணக்கும் தென்பழனித் தென்றலுனைத் தழுவ
சண்முகநல் நதியுன்றன் செம்பாதம் வருட
வான்வளரும் தேவரெல்லாம் வந்துன்னை வணங்க
வளரிசையின் கிம்புருடர் வாத்தியங்கள் முழங்க
கோன்தண்ட பாணியுன்றன் கோலமயில் ஆட
கோடிபேர் காத்துள்ளார் கும்பிடவே நாடி
வான்தங்கும் பழனிமலை வாழுகின்ற தேவா
வைகறையி துயிலெலுவாய் வாழ்த்துகிறோம் பாவால்.

உள்ளாரும் அல்லாரும் இருகோடி ஆக
இல்லாமல் ஒன்றாகி, இல்லாமை போக
எல்லோரும் எல்லாமும் பேற்று மகிழ்ந்தாட
இனியவனே வேலவனே என்றுனைப் பாட
வல்லவனே உன்னருளால் வழியும்செய் வாயே
பெற்றதொரு தந்தைதாய் ஆவாய் நீயே
நல்லவனே சண்முகனே தவசுப்ர பாதம்
நாங்களுன்னை வேண்டுகிறோம் நற்காலை யாக!

பாக்குமரம் தேக்குமரம் பழமரங்கள் ஆடும்
பழனிமலைத் தேவனையே பக்தர்மனம் நாடும்
பூக்கும்உயிர் யாவுக்கும் பெருந்துணையும் நீயே
பூத்துபல ஆண்டாகிப் பொன்மேனி வாட

வாழ்க்கைப்பட வழியேது வழியேதுஎன்றே
 வாடுகின்ற கன்னியர்க்கும் வழிசெய்வாய் நன்றே
 தீக்குளிரப் பிறந்தவனே தவசுப்ர பாதம்
 தீரனுனை வேண்டுகிறோம் நற்காலை ஆக!

பாலின்றிக் கலங்கிமனம் பதைக்கின்ற பிள்ளை
 பசிக்கில்லை சோறென்று வாடுகின்ற பிள்ளை
 வேலைகளும் ஏதில்லை வேறுதுணை இல்லை
 வேலவனே காத்திடவே வேண்டுமென உன்னை
 நாளெல்லாம் வேண்டுகின்ற நல்லடியார் தம்மை
 நலிவெல்லாம் போக்கி உடன் நல்லவழி காட்டு
 வேலுடைய வேந்தனுக்கே தவசுப்ர பாதம்
 வேண்டுகின்றோம் உன்னடியார் நற்காலை ஆக!

ஆடுகின்ற மயில்களும் ஆடமறந்த தென்ன
 அணிவளைகள் கழல்வதையும் அவரறிவதில்லை
 கூடுகிற பக்தருக்கும் குடல்பசிப்ப தில்லை
 குன்றுடையான் எழிலொன்றே குறைதீர்க்கும் என்றே
 வாடுகிற மனத்துயரம் உனைக்கண்ட பின்னே
 வாய்திறந்து உன்னிடத்தில் அவர்சொல்வ தில்லை
 தேடுகிறார் உன்னடியே தவசுப்ர பாதம்
 தேவனுனை வேண்டுகிறோம் நற்காலை ஆக!

அலையாழி மாமனுடன் ஆனைமுகன் தானும்
 அமராபதித் தேவருடன் அவர்களுடைக் கோனும்
 தலைநாலு கொண்டிருக்கும் தனிப்பிரம் பேவன்
 திருப்பள்ளி எழுந்துன்னைத் தொழிக்க வருவார்

அலையாக வருகின்றார் அன்புடையார் எல்லாம்
 அறிதுயிலை நீ நீக்கி அவர்முகத்தைப் பார்க்க
 நிலையான வேலவனே தவசுப்ர பாதம்
 நாங்களுமே வேண்டுகிறோம் நற்காலை ஆக!

மெய்யன்புக் கண்ணீரை முத்தாரம் ஆக்கி
 என்னெஞ்சில் வீற்றிருக்கும் வேலவர்க்கே சூட்டி
 கைகொண்ட பயனாகக் கரந்தலைமேல் தூக்கி
 கந்தனுடை மலரடிக்கே கவிமாலை சூட்டி
 பெய்கின்ற சொல்லதனை பேரருளாற் கோத்து
 பாமாலை தானாக்கி பரமனுக்கே சூட்டி
 செய்கின்றோம் துதியெல்லாம் தவசுப்ர பாதம்
 செந்தூரா உன்றனுக்கே தவசுப்ர பாதம்.

எனக்கு எல்லாம் முருகனே காப்பு

ஐயாறு கொண்டானின் அன்பான பாலாநீ
அழைப்போரைக் காக்க தினமே
வெய்யோனின் அச்சானி விரிந்தோட வைத்தாயே
வினைநீக்கும் மூல முதலே
செய்யோனாம் உன் தம்பி செந்தூரான் புகழ்பாடச்
சீராகத் தருக தமிழே
கையோடும் எழுத்தானி கணக்காகக் கருத்தாளக்
காப்பாகும் ஐந்து கரமே.

முருகன் என் தாய்

ஓயாது அமுதாலே உள்ளிருக்கும் நோயென்று
உள்ளுணருந் தாயின் மனமே
உள்ளோய்க்கு மருந்திட்டு அன்போடு கைதடவ
எந்நோயும் பறக்கும் உடனே
வாயோடு கையோடுஞ் சண்டையிலே வாழ்வெல்லம்
வீனாகிப் போகத் தகுமோ
விதியென்னும் கயிறாலே வினைசுத்தும் பம்பரமாய்
விளையாடிச் சாய்வ தழகோ
தாயாக நீயானால் தரமான சேயாகிச்
செய்வேனே உன்றன் பணியே
தமிழாலே கவிபாடித் தாயுன்றன் புகழ்பாடித்
தருவேனே நானும் வளமே
வாயார அமுதூற வாமகனே என்றழைக்க
வருவாயே எந்தன் இடமே
வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் குரு

நீட்டோலை கற்றேனே நெடுங்கணக்குப் போட்டேனே
 நான்கண்ட லாபம் எதுவோ
 நெடுமூச்சும் பெருந்துயரும் நான்கண்ட லாபங்கள்
 நான்கற்ற கல்வி எதற்கோ
 பாட்டாலும் படிப்பாலும் பயனேதும் எனககில்லை
 பட்டங்கள் வருமோ துணையே
 பொதிமாடு போல்யானும் பலவாகக் கற்றேனே
 பொருளேதுங் காண விலையே
 கோட்டாலை கொள்ளுமனக் குரங்கோட்டி எனைக்காக்க
 குருவாக வருக மணியே
 குனிந்தேயான் கேட்பேனே காதோடு ஓமென்றே
 கனிவாகச் சொல்க குருவே
 பாட்டாலே கிரிநாதன் போலுன்னை நான் பாட
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் தோழன்

அடுத்துள்ள ஊரெனினும் அலையாமல் வழிகாட்ட
 ஒருதோழன் வேண்டும் அலவோ
 ஆரூரில் தூதாக அப்பனுமே நடந்தானே
 அடியாரின் அன்பால் இலையோ
 துடிக்கின்ற அன்போடு தூயோனை அழைத்தேனை
 தோழனெனக் கொள்க எனையே
 துடுப்போடு என்கலத்தை மீகாமன் நீயோட்டத்
 துயரங்கள் தொடுமோ எனையே
 கடும்போட்டிக் கலிகாலம் கந்தாடன் துணையின்றிக்
 கலமோட்ட முடியா தழகே
 கலமேறும் பொருளெல்லாங் கந்தாடன் அடிசேரக்
 கைதொழுவேன் நானும் வளமே
 படிக்கின்ற திருநூலின் பாதைவழி நான் நடக்க
 வரவேணும் எந்தன் உடனே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் காதலன்

சிற்றாடை தான்கட்டிச் சில்லாடும் பருவத்தே
 தேரேறி வந்தாய் வலமே
 சிதையாத என்னெஞ்சிற் சிலையாக நீயேறித்
 திருவாகக் கொண்டாய் உளமே
 முற்றாத மதியாளாம் என்மாமி அனல்தூவ
 முள்ளாகும் இந்த உடலே
 வளையோடு சிலம்பாட வாடுகிற உடல்கண்டு
 வாடுகிறார் பெற்றோர் உளமே.
 சற்றேனும் மறந்தாலும் தரியாத உயிர்கண்டும்
 தடையேதுஞ் சொல்வ தழகோ?
 சலியாத காற்றுக்கும் சகியாரின் ஏச்சுக்கும்
 தாங்காது எந்தன் உயிரே
 வற்றாத காதற்பயிர் வளமாக்க மழைபோல
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் காதலன்

இரவோடு இரவாக வந்தென்னைத் தொட்டாயே
 ஏன் ஓடி மறைந்தாய் துரையே
 என்மேனி அமுதாக உன்கையால் அணைத்தாயே
 வேறென்ன வேண்டும் எனக்கே
 உறவென்ன செய்தாலும் ஊரென்ன சொன்னாலும்
 எனக்கேதும் அச்ச மிலையே
 உறவென்று உன்வாயால் நீயென்று சொன்னாயே
 இவரெல்லாம் சதமோ எனக்கே
 மறவென்று சொன்னாலும் மாளென்று சொன்னாலும்
 மங்கைஎனக்கு ஒன்றே அலவோ
 மலர்க்காமன் தின்றாலும் மறலிவந்து கொன்றாலும்
 மலரடியே சேர்வேன் நலமே
 இறந்தாலும் இருந்தாலும் என்னுயிரும் உனதன்றோ
 ஏற்பாயே என்னை உடனே
 ஏற்றாலே துயரங்கள் வினையெல்லம் பறந்தோட
 இனிதாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் குழந்தை

மயிலேறும் பெருமானே மயிலேறி விளையாட
 மகளாக வருக மணியே
 மலர்போலும் முகம்காண மனத்தாடும் துயரங்கள்
 மறைந்தோடிப் போகும் பறந்தே
 வயிறாரப் பாலுண்டு வளர்கின்ற எழில்காண
 வாய்ப்பொன்று தருக துரையே
 வற்றாத பேராசை வடிவான தாய்நெஞ்சப்
 பாலுண்ண வேண்டும் வளமே
 ஒயிலாகச் சிலம்பாட உன்பாத மலராலே
 என்நெஞ்சு துலங்க உதையே
 இடையாடும் மணியாட எம்மில்லம் மெய்ஞ்ஞான
 ஒலிகேட்க வேணும் தினமே
 வயலூரில் நின்றாடும் வடிவான பாலாநீ
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் குழந்தை

ஒருநாளும் உணவுண்ண ஒழுங்காக வாராயோ
 உன்னோடு தொல்லை மிகவே
 உன்வேலைக் கையேந்தி உலகெங்கும் திரிவாயே
 உன்னோடு நானும் வரவோ
 திருநாளும் அதுவாக திட்டேதுங் கேளாதே
 சிரித்தோடி வாடா மகனே
 தெவிட்டாத பாலன்னம் தேன்பாகுங் கனியெல்லாம்
 தருவேனே நானும் உனக்கே

ஒருபேச்சில் எனைநாடி ஒடோடி வாராயோ
 உளமாடும் எந்தன் உயிரே
 இருகண்ணை நான்மூடி இருப்பேனே ஒருபத்தில்
 உடனோடி வந்து திறவே
 திருவாயால் அமுதுண்டு திளைத்தாட எம்மில்லம்
 திருவாக வேணும் துரையே
 திளைத்தாட வந்தாலே துயரங்கள் பறந்தோடத்
 திறலாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் தெய்வம்

உழக்குள்ளே கிழக்கென்ன உனக்குள்ளே பிரிவென்ன
 எல்லாமும் உந்தன் அருளே
 உற்றாரும் பெற்றாரும் உடையாரும் எல்லாரும்
 உன்பாத டலரின் துகளே
 பழியேதும் வாரமல் பாவங்கள் சேராமல்
 பார்பதுவும் உந்தன் கடனே
 பற்றாத அறிவாலும் படியாத மனத்தாலும்
 பழியேதும் வந்த பொழுதே
 அழுக்கான உடைநீக்கி அன்போடு புத்தாடை
 அளிக்கின்ற தாயர் எனவே
 ஆங்கார குரனுக்கும் அருளோடு வாழ்வீந்தாய்
 என்பிழையும் பொறுத்தே அருளே
 பழநிமலை நின்றாடும் வடிவான பாலாநீ
 வரவேணும் எந்தன் இடமே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் என் தெய்வம்

முன்னடந்தால் வாய்கடிக்கும் பின்னடந்தால் காலுதைக்கும்
 முரன்பாடு இந்த உலகே
 முன்வினையோ தன்வினையோ முயல்கின்ற காலத்தும்
 முன்னேற முடிய விலையே
 அன்றாடஞ் சிக்கலிலே எனைமாட்டி வைப்பாயே
 அதிலென்ன மகிழ்ச்சி உனக்கே
 அடியேற முழஞ்சறுக்க அல்லாடித் திரிகின்ற
 எந்துயரும் நீங்க விலையே
 கண்ணோடு நீர்சுத்தக் கையிரண்டும் நான்கூப்பிக்
 கதறுவதுங் கேட்க விலையோ
 கவிபாடி அழைத்தாலும் கேளாத நடிப்பென்ன
 கருவண்ணன் முருகன் அலவோ?
 என்னாலே ஏதுமில்லை? எல்லாமும் அறிவாயே
 ஓடோடி வருட துரையே
 வந்தாலே துயரங்கள் வினையாவும் பறந்தோட
 வளமாகும் எங்கள் குலமே.

முருகன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆங்காரன் உடல்கீறி அருளோடு இரண்டாக்க
ஒருபாகம் ஆன மயிலே
ஆண்டானைச் சுமக்கின்ற அருளாலே உயர்ந்தாயே
அடியேனும் பணிவேன் உனையே
பாங்காக நிற்பாதம் படிந்தாட என்னெஞ்சம்
பளிங்காக வேணும் மயிலே
பண்ணோடு தமிழாலே நான்பாட எந்தோகை
விரித்தேநீ ஆடு மயிலே

ஆங்காரஞ் சினத்தோடு அழிகாமம் எல்லாமும்
அழிந்தோட ஆடு மயிலே
ஆறுமுகனுந் தேவியரும் உன் மீதில் ஏறிவர
என்னெஞ்சில் ஆடு மயிலே
ஓங்காரம் போல்நிற்கும் உந்தோகை விரிந்தாட
என்பாவம் பறக்கும் மயிலே
உன்னோடு நெஞ்சாட உமையாளின் மகனாலே
வளமாகும் எங்கள் குலமே.

அகமானும் வேலவன்

நீடுயர்ந்த மலைகுடைந்த குகையின் உள்ளே
நின்றிருக்கும் கற்பகமே ஆனைக் கன்றே
காடழித்து நாடாக்கிக் கொண்ட மக்கள்
கட்டிவைத்த நல்லறங்கள் காக்குந் தேவே
பீடுயர்ந்த வேலனைப் பற்றி இந்தப்
பாலகனும் தமிழாலே பதிகம் பாடப்
பாடுகின்ற செந்தமிழிற் பிழையைப் போக்கிப்
பாலிக்கும் உன்னடியைப் பணிவேன் அய்யா!

1

வேலைவிட்டால் வீடென்று வாழ்ந்த வாழ்வில்
வேதனையே மீதமெனக் கண்டேன் நானே
வேலைவிட்டுச் சூரனையும் மாய்த்த சுப்பா
வியந்தமிழால் உன்னருளைப் பாடிப் பாடி
நூலைவிட்டு மலைபிடிக்க நாடி நிற்கும்
நான்முயன்று பாடுகிறேன் நல்லாய் உந்தன்

காலைவிட்டால் கதியில்லை என்றே எந்தன்
கண்ணீரால் மாலையிட்டேன் காப்பாய் அப்பா! 2

மருக்கொழுந்து வள்ளிக்காய் வனமே சென்றாய்
மல்லிகைப்பூத் தேவானை மனமே கொண்டாய்
இருவருக்கும் மட்டுந்தான் உந்தன் அன்போ எனக்கில்லை
என்று சொன்னால் விடுவேனோ நான்
செருக்கழித்து என்னெஞ்சின் உள்ளுக் குள்ளே
சீர்பக்தி விதையிட்டாய் செந்தில் வேலா
தரங்கொண்ட பயிராகும் விளைவை எல்லாம்
தனதாக்கிக் கொள்வாயே தந்தை நீயே. 3

கொண்டிருக்கும் மனம்வாக்குக் காயம் எல்லாம்
குகநேசா உன்னரிய காலில் வைத்தே
தெண்டனிட்டுச் சரணடைந்தோம் தனயர் நாங்கள்
தளிர்போல நடைநடந்து தந்தை உந்தன்
வண்டார்க்கும் வளச்சோலைப் பழநி நோக்கி
வருகின்றோம் மனதடக்கி விரதங் காத்தே
அன்பாடும் நெஞ்சுடைய அன்னை மார்கள்
அகமானும் வேலவனே அருள்வாய் அப்பா! 4

கலமிருக்கும் சோறெனிலும் கையி ருந்து
கீழ்விழுந்தால் கடும்பசிக்குக் காணா தன்றோ
நிலம்விதைத்த பயிர்கூட நெடிதாய் ஆகி
நெல்மணியாய் வீடுவரும் திண்ணம் உண்டோ
நிலையான பொருளென்றும் நிலத்தில் ஒன்று
நிச்சயமாய் வருமென்று சொல்வார் உண்டோ
மலைவாழும் வேலவனார் மனது வைத்தால்
மனங்கொண்டு மலராவோம் மைந்தர் நாமே. 5

விதிவசத்தால் புயலாலே வாழ்வி ழந்து
வகையற்றுத் தவிக்கின்றார் உந்தன் மக்கள்
கதிகாட்டி மனங்களிலே கவலை போக்கக்
கதிவேலா வேலெடுத்து வருவாய் இப்போ
துதிபாடி உன்னடியைத் துதிப்ப தல்லால்
துணையாகும் பொருளேது தெரியா தப்பா
சதிராடும் மயிலேறிச் சடுதி வந்தே
தணிப்பாயே துயரத்தைத் தங்க வேளே. 6

நெஞ்சமதிற் கவலையெனும் வித்தை நட் டேன்
 நெடுமூச்சாம் அனற்காற்றை உலவ விட் டேன்
 அஞ்சியமுங் கண்ணீரை அதற்கு வார்த்தேன்
 அகந்தையுடன் சினமென்னும் உரத்தை இட் டேன்
 எஞ்சமத்து தோழர்களாம் ஐவர் கூடி
 இருவினையாம் மரமதனை வளர்த்தே விட்டார்
 வெஞ்சமரிற் சூரனையும் வென்ற வேலா
 வழிகாட்டி மனக்காட்டை அழிப்பாய் அப்பா. 7

அறியாத பிள்ளைகட்கே அன்னை யாகி
 அடம்பிடித்தால் அடக்குகிற தந்தை யாகித்
 தெரியாத வழிகாட்டும் தோழன் ஆகித்
 தெளிந்தபொருள் சொல்லுகிற குருவும் ஆகி
 நெறியோடு எம்வாழ்வை நடத்தி நீயே
 நெஞ்சுள்ள மாசெல்லாம் நீக்கி ஆண்டே
 பிறவாத பேறதனைப் பிள்ளைக் காக்கிப்
 பெருமானே அருளாளா தருவாய் நன்றே. 8

ஆறெழுத்து மந்திரத்தை ஓங்கிச் சொல்லி
 அடியெண்ணி வருகின்றார் அடியார் கூட்டம்
 சீரெடுத்துத் தமிழாலே சிந்தை ஓங்கச்
 சுப்பையா உன்நாமம் சொல்லிச் சொல்லி
 வேருடனே வினையறுத்து மாய்த்துப் போட
 வேலெடுத்து உனைக்காண விரைந்து வாரார்
 பாரளந்தான் மருகோனே பழநி யப்பா
 பாலரெம்மைக் காக்கவிழி திறப்பாய் அப்பா. 9

விளையாட்டாய் நடைகொண்டேன் வியந்தே போனேன்
 விளைந்திட்ட நிம்மதிக்கோ விலையே இல்லை
 அலைபாய்ந்தே அல்லாடும் நெஞ்சக் கூட்டில்
 அமைதியெனும் நங்கூரம் ஆழிப் போட்டய்
 அலைபாயும் கடல்போலும் அடியார் கூட்டில்
 அறிந்தெடுத்தேன் நல்முத்தாம் அன்பை நானே
 நிலையாக இந்நிலையே நானும் பெற்றால்
 நிச்சயமாய் வேறெதுவும் வேண்டேன் அப்பா. 10

பாடுகிற செந்தமிழைப் பாலா தந்தாய்
 பாவாலே நிதமுன்னைப் பாடச் செய்தாய்
 ஓடுகிற உள்மூச்சும் உன்ன தன்றோ
 உள்வைத்த திறமெல்லாம் வெளியே காட்டித்

தேடிவரும் வளத்தாலே தேவா உந்தன்
 திருவருளை நான் பரப்பச் செய்வாய் அப்பா
 கூடி வரும் பழவடியார் கூட்டத் தோடே
 கூப்புக்கிறேன் கைதூக்கிக் காப்பாய் அப்பா!

11

உருக் வழிபட வாருங்கள்

சரஹண பவனே சரஹண பவனே
 சரஹண பவனே ஷண்முகனே
 சரஹண பவனே சரஹண பவனே
 சரஹண பவனே ஷண்முகனே

பாவளர் பழனிப் பட்டினி வாமும்
 பண்புடைச் சிறுமியர் வாருங்களே
 தேவனின் சேவடி தலையினிற் சூடிடத்
 தேய்ந்திடும் குறையெனப் பாடுங்களே
 தேவரின் தாவுகள் தீர்த்திட வந்தவன்
 சிவனார் மகனாம் முருகேசன்
 ஆவியிற் கலந்தவன் அவனியிற் காப்பவன்
 அவனடி தருவான் நமக்கேதான்

சேவடிச் சீரொளி போலொளி சிந்திடச்
 சூரியன் எழுந்தனன் கீழ்த்திசையே
 பாவலர் நாவுள தமிழின் அழகெனப்
 பங்கையம் விரிந்தன விளக்காக;
 கூவிடும் சேவலும் குயிலினம் கிளிகளும்
 குமரனின் பேர்சொலக் கேட்பீரே
 நாவுள பயன்பெற நாமகள் மருகனின்
 நற்புகழ் பாடிட எழுவீரே.

நலந்தரு சண்முக நதியினில் ஆடி
 நறுநெய் பூசித் தலைசீவி
 மலையின் வேந்தனை மன்பதைத் தலைவனை
 மனங்கொள் அன்பனை; சண்முகனை
 புலருங் காலைப் பொழுதினிற் புண்ணியன்
 மலரடி கண்டிட வாருங்களே
 எழுதிய பிரமன் எழுத்தை அழிக்கும்
 அவனடி அருளென நம்புங்களே.

உயிரிற் கலந்தவன் உளத்தில் இருப்பவன்
 உணர்வினை வளர்ப்பவன்சண்முகனே
 உயரத் திருக்கும் அவனுளங் கலந்திட
 ஒருவழி அவனடிப் பற்றேதான்
 பயிலும் அன்பினில் பணிகொள வருவான்
 பணிந்தும் நிற்பான் கதிர்வேலன்
 உயிரும் உணர்வும் விழிக்கும் பொழுதில்
 அவனடி பற்றிட வாருங்களே.

உயர்ந்திடும் நீருடன் உயரும் மலரென
 உள்ளம் உயரும் அவனாலே
 அயர்ந்திடும் பொழுதில் அவன்முகம் பார்க்கில்
 அனைத்தும் பறக்கும் கணமேதான்
 உயர்ந்திடும் மலையினில் அமர்ந்திடும் நோக்கம்
 அனைவரை உயர்த்திடும் அருளேதான்
 அயர்த்திடும் உறக்கம் உதறியே நாமும்
 அவனெழில் பருகிட வாருங்களே.

உள்ளஞ் சிலிர்த்திட உணர்வுகள் பொங்கி-
 உருவெழில் காண்பீர் மலைமேல்
 வள்ளலும் உள்ளான் வாழ்வினைத் தருவான்
 வந்தே பாடும் தோழியரே
 உள்ளங் குமைந்திடும் ஊமைக் கனவினை
 ஒருவனே அறிவான் உண்மையிலே
 கொள்ளுங் காதலைக் கொடுத்தவன் அவனே
 கொண்டிட வருவான் நம்மிடமே.

சங்குகள் முழங்கிட சதுர்மறை பாடிட
 சங்கரன் மகனும் எழுந்தனனே
 இங்கினி நமக்கென என்னடி வேலை
 அவனடி தொழுதிட வாருங்களே
 செங்கதிர் வந்துமே தாமரை கூம்புதல்
 ஜெகத்தினில் எங்குமே இல்லையடி
 தங்கிடும் மஞ்சமே தளையென ஆகிடல்
 தரணியிற் சிரிப்பார் நம்மவரே.

தேமலர் கடப்பந் தாரினைச் சூடிடும்
 தேவனைக் கண்ணாற் கண்டதுமே
 தேமலும் பறந்திடத் தேகமும் விம்மிடச்
 சேர்ந்திடும் நெஞ்சம் அவனிடமே

பூமலர் காலைப் பொழுதினில் அவனெழிற்
 பொன்முகம் கண்டிட வேண்டாமோ
 வாமனன் மருகனும் வருவழி நமையெதிர்
 பார்த்தே இருப்பான் மலைமேலே.

ஒன்றிடும் உள்ளம் அவனிடம் என்னில்
 ஓடியே வருவான் நம்மிடமே
 என்றுமே அவனகம் எய்திடப் பிறந்தது
 இவ்வுயிர்ப் பெண்மை பிறப்பேதான்
 அன்றிலைப் போலே அவனடி பிரியா
 அன்பினைத் தருவான் உடனேதான்
 ஒன்றிடும் காலைப் போதினில் உள்ளம்
 உருகிட வழிபட வாருங்களே.

பனிமலை நனையும் மலரென நாமும்
 பாலனின் அருளிற் குளிப்பதற்கே
 இனித்தடை இலையே உளங்கொள் வேந்தன்
 உடலினை அணைத்தே மகிழ்வோனே
 கனியெனும் இதழால் முத்தந் தருவான்
 கனவிலும் பிரியான் கதிர்வேலன்
 இனியொரு குறையும் இலையே நாமும்
 அவனடிச் சொந்தம் அவனருளே.

காலையீல் நம் வேலை

களளிருக்கும் சிறைவிடுத்துப் புள்ளெழுந்து சிறகடிக்க
கதிரெழுந்து தோன்றுவது காலை - அது
வல்லகதிர் வேலேடுத்த பிள்ளையுடைச் சந்நிதியில்
உள்ளருக வேண்டுவது வேலை.

நன்றெனவே நீர் தெளித்து நாற்புறத்துத் தூசகற்றி
நல்லரிசி மாவெடுத்துக் கோலம் - இட்டு
வண்டமர்ந்து பார்க்காத அன்றலர்ந்த பூவெடுத்து
வேலவர்க்குச் சூட்டுவது சீலம்.

பண்டிருக்கும் தமிழ்மொழியில் பண்ணிறைந்த சொல்லெடுத்துப்
பண்டிதற்கு மாலையெனச் சூட்டு - நம்மை
அண்டிவருந் துயர்துடைக்க தண்டிருக்குங் கையிருக்கு
உள்ளிருக்கும் சஞ்சலத்தை ஓட்டு.

பழனிமலை மேலிருக்கும் அழகுமயில் வேலவர்க்கு
வளரும்நல் அன்பாலே மாலை - இடக்
கழனிவயல் செழித்திடவே காசுபணங் கொழித்திடவே
காலமெலாம் ஆதரிப்பான் வாழ்வை

பக்கமிரு மாதருடன் தக்கதிரு வேலேடுத்து
பக்தர்களைக் காத்திடுவான் வேலன் - மிகச்
சிக்கலிலே உள்ளவர்க்கும் துக்கமிகக் கொண்டவர்க்கும்
சீக்கிரமே அருள்தருவான் வேலன்.

கதிரேசப் பத்து

நீடாழிசூழலகில் கண்கண்ட தெய்வம்நீ
 நிலையார்ந்த குருபர னும்நீ
 நிதியும்நீ மதியும்நீ மறையும்நீ பொருளும்நீ
 நித்யநீ பாலமுரு கேசனும்நீ
 வாடாத தவமும்நீ மதியும்நீ விதியும்நீ
 வல்லசுர சங்கர னும்நீ
 மங்காத செல்வம்நீ! மகிமைப்ர தாபன்நீ
 வாய்த்த தாய்தந்தை நீயே
 குமரன்நீ கொஞ்சம் தமிழ்க் கடவுள்நீ
 கூற்றையு தைத்தோன் மகனும்நீ
 கூறுமடி யார்க்கருளும் குஞ்சரி மணாளன்நீ
 கொந்தளர் சுடர்ப னும்நீ
 காடாளுங் குறவள்ளி பாகனே எளியேனைக்
 காப்பதுன் பார மன்றோ
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரேசனே.

1

மண்ணாட மலையாட மயிலாட வயலாட
 மங்கை குற வள்ளி யாட
 மாலாட மறையாட மதியாட விதியாட
 வனவர்கோ மானு மாட
 விண்ணாட மேருமலை கங்கைவே னியனாட
 வித்தக கணேச னாட
 மின்கின் கிணியாட செஞ்சேவற் கொடியாட
 விற்பனர்கள் கூட்ட மாட
 பண்ணாட வருமுனிவர் சித்தரோடு மென்திக்குப்
 பாலகரு மேவியாட
 பனிமலர்க் கடம்பாட பக்தரெல் லாமாட
 பரதமிகு மாத ராட
 கண்ணாட விதுவேளை காட்சி தந்தாளவே
 களித்தேன்முன் னோடி வருவாய்
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரேசனே.

2

சாரமில்லா தசமுதா யத்திலே தினமுஞ்
 சஞ்சல வாழ்க்கை கொண்டு
 தப்பாம லிப்புவிடில் சான்வயிற் றுக்காகத்
 தந்திர மெல்லாம் படித்துச்
 சீரளவு பொய்குது நிந்தைசேர் மார்க்கமே
 சேர்த்து மிகவே யுழன்று
 செப்பரிய நன்மார்க்க சோதியே காணாது
 சிந்தை யிருட்கோட்ட மாகித்
 தாரணி யிலேமுழு மூடனாய் திரிகின்ற
 தன்மை யெல்லாத் தெரிந்து
 தமிழேனை யின்னமும் ஆட்கொள்ள வெண்ணாது
 சாதிப் பதழ் காகுமோ?
 காராவுணர் படைவென்ற வீரப்ர தாபனே
 கண்ய குஞ்சரி மோகனே
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரே சனே.

3

பூனும் படிக்கல்ல புனித வாடைக்கல்ல
 பொன்னான வாழ்வுக் கல்ல
 புவியில் பலமாடிகள் கொண்டுவ தற்கல்ல
 போந்தமனை செல்வ மக்கள்
 பேணும் படிக்கல்ல பெரியோரெனப் படியில்
 பேசுவதற் காக வல்ல
 பெருமையா லெண்டிசையும் புகழ்கொள் வதற்கல்ல
 பேருலகிலே பிறந்து
 சாணும் வளர்க்கல்ல தக்க பொருளீட்டியே
 தார்மீக மடைய வல்ல
 சாந்தமும் மயில்மீது வள்ளிதெய் வானையோடு
 சார்ந்து வருதரி சனந்தான்
 காணும் படிக்குநான் வேண்டினேன் வந்தருளுங்
 கனகாபி ஷேக முருகா
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிகாமக் கதிரேசனே.

4

சிந்தைநொந்தே னென்று பன்முறை கூறியும்
 செவியென்ன கே ளாதோ
 தெள்ளறிவு சற்றேனு மில்லாச் சேயெனினுந்
 தேடாத தந்தை யுண்டோ

எந்தநேரந் தனிலும் இணையடியைத் தொழுதபின்
 இரங்காத நெஞ்ச முண்டோ
 மேதினி யெல்லாம் படைத்தோங்கும் மகாமகா
 வீரப்ர தாப னன்றோ
 கந்தமிசுந்த குழல்வள்ளி தெய்வானை யார்தங்
 காதற் கிசைந்த கணவா
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிகாமக் கதிரே சனே.

5

நெறிகொண்டு நின்னடியைப் போற்றாத போதிலும்
 நெஞ்சிலெண் ணாத போதிலும்
 நிலைகொண்டு நின்கோயில் வாராத போதிலும்
 நேர்வந்து உண்ணாத போதிலும்
 வெறிகொண்டு மூர்க்கனென் றிங்குற்ற போதிலும்
 வீணனென்றி கழ்ந்த போதிலும்
 வேசையை நாடினும் மோசமே செய்யினும்
 மேதையரை நிந்தை செய்யினும்
 குறிகொண்டு காப்பதும் தாய்தந்தைக் கல்லவோ
 குற்றமாவ தெனக் கல்லவே
 குவலயத் தோருன்னை யேசிதா ரோஎன்றன்
 குறைதீர்த்தல் பெரிதோ நற்சேய்
 கறியுண்ட பரமற்குப் பிரணவ முரைத்திட்ட
 கண்ணா யிரன்றன் மருகா
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரே சனே.

6

ஈயாத லோபி யென்றேபெய ரெடுத்தேனோ
 எளியவரை இம்சித் தேனோ
 எள்ளளவு மெண்ணாது குருநிந்தை செய்தேனோ
 ஈந்தபொருளில்லையென் றேனோ
 மாயா வருத்தமுறப் பெற்றதோர் மாதாவை
 மனம்வருந் தச்செய்தேனோ
 வஞ்சனை புரிந்தேனோ மாதர்பழி கொண்டேனோ
 வழியதனில் முள்ளிட் டேனோ
 வாயாரப் பொய்சொல்லி மண்ணுலகில் வாழ்ந்தேனோ
 மாதவரைப் பேசி னேனோ
 மனமொன்று எண்ணியே வாக்கொன்று சொல்லியே
 வன்செய லொன்றே கண்டேனோ

காயாதபூப் பொழில்மேவு முருகா எல்லாங்
 கடிதே பொருத்த ருள்வாய்
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரே சனே.

7

அன்னையு மிருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன
 ஆராரி ருந்து மென்ன
 அரும்பொரு ளிருந்தென்ன பெருமையுற வாழ்ந்தென்ன
 அம்புவியை ஆண்டு மென்ன
 தன்னிகரிலா அஷ்டமா சித்துவிளை யாண்டென்ன
 தலங்கள் பலசுற்றி யென்ன
 தார்மீகங் கொண்டென்ன தர்மமிகச் செய்தென்ன
 தண்புனலில் மூழ்கி யென்ன
 மன்னுமுகப்பேருலகில் தீர்க்கமுட னிதுவெலாம்
 மறலியைத் தடுக்க வருமோ
 மாசுற்ற சந்தையின் கூட்டமிது வென்றுதான்
 மலரடியை வந்த னுகினேன்
 கன்னல் மொழிவள்ளி தெய்வானையர் தம்மோகமோ
 கண்பார்த்து அருள்புரிசு வாய்
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரே சனே.

8

எத்தனை சொல்லியுங் கேளா திருக்கவுன்
 இதயந்தா னென்ன கல்லோ
 ஈராறு காதிருந்து கேளா மந்தமோ
 ஏழைமேல் நிர்பந்தமோ
 நித்தியங் குறவள்ளி மோகமோ முன்னாளில்
 நேர்ந்திட்ட சாபந் தானோ
 நீதியோ யானென்ன வாதியோ நெஞ்சிலிதை
 நினைத்திட நேர்மை தானோ
 இத்தரையில் கண்கண்ட தெய்வம்நீ யானதால்
 இனியுன்னை நான்விடு வேனோ
 என்றென்று முன்னடிமை இன்னலே கொண்டுழல்வது
 ஈதுனக் கழகா குமோ
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே யெனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதி ரேசனே.

9

செகமெலாம் சுற்றியே வந்தாலும் நின்போன்று
 தரிசிக்குந் தெய்வமுண்டோ
 சார்ந்திட்ட முன்வினைகள் தீர்ந்துசுக பேரின்பம்
 தந்தருளும் தெய்வமுண்டோ
 இகபர மிரண்டிற்கும் மேற்பெருங் கடவுளாய்
 இயம்ப வோர் தெய்வ முண்டோ
 எளியோர்தங் குறைதனை அன்போடு எந்தனில்
 ஏற்கவோர் தெய்வ முண்டோ
 பகரரிய செல்வமும் மங்காத கீர்த்தியும்
 பாலிக்குந் தெய்வ முண்டோ
 பக்தர்கட் காதாரம் மூர்த்தியென் றுன்னையே
 பண்புடன் போற்று கின்றேன்
 கனக வாதியர்கள் சேவிக்கும் பாதனே
 கண்பார்த் தருள்பு ரிகுவாய்
 கந்தனே சிவகாமி மைந்தனே எனையாளுங்
 கதிர்காமக் கதிரே சனே.

10

சுப்பிரமணிய மாலை

திருமகள் கலைமகள் மலைமகள் வடிவே
 திருப்பரங் குன்றின் வடிவேலா !
 திருமால் நான்முகன் பரசிவ மானாய்
 திருநிறை வாழ்வின் கதிர்வேலா !
 பெருமையின் வடிவே பெருந்தவத் தணியே
 பெருமான் முருகா முருகேசா!
 சரஹண பவனே! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜயஜய சண்முகனே !!!

1

செந்திற் கரையினிற் சமரிட்டு வென்றாய்
 செந்தமிழ் :மகனே வடிவேலா !
 விந்தைகள் செய்தாய் விரிதமிழ் தந்தாய்
 வின்னவர் விளக்கே கதிர்வேலா !
 கந்தனே கடம்பனே கருணைசெய் குகனே
 எந்தையே எங்கள் முருகேசா !
 சரஹணபவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

2

ஆவினன் குடியினில் ஆண்டியாய் நின்றாய்
 ஆனந்த மயனே வடிவேலா !
 கூவிடும் கோழிக் கொடியுடை யோனே
 கூர்தவத் தொளியே கதிர்வேலா !
 தாவிய துயரைத்தடி கொண்டு தாக்கித்
 தாயெனக் காத்தாய் முருகேசா !
 சரஹண பவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

3

ஏரகம் வந்தாய் ஏழிசை மணியே
 ஏகனே யானாய் வடிவேலா !
 தாரகன் சிங்கனைத் தானெனும் சூரனைத்
 தாக்கிநீ வென்றாய் கதிர்வேலா !
 தாரகப் பொருளே தார்மீக வடிவே !
 தாபங்கள் தீர்த்த முருகேசா !
 சரஹண பவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

4

குன்று தோறாடிய குமரனே குகனே!
 குறைகளைத் தீர்த்தருள் வடிவேலா!
 என்றுமே உன்னடி எங்கனும் பணிந்திட
 எனக்கருள் செய்வாய் கதிர்வேலா !
 நன்று நீ சொல்வாய் நன்மையாய் வருவாய்
 நலந்தரு நாயகா முருகேசா !
 சரஹண பவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

5

பழமுதிர்ச் சோலை மலையுறை வோனே
 பண்டிதர் பண்டித வடிவேலா !
 குழம்பிடும் உள்ளக் கவலைகள் தீர்த்துக்
 குறைவிலை என்றாய் கதிர்வேலா !
 பழவினை இல்லை பயமெதும் இல்லை
 பக்கலில் நின்றாய் முருகேசா !
 சரஹண பவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

6

பற்பல தலங்களில் பண்பொடு இருந்தாய்
 பகையிருள் தீர்த்த வடிவேலா !
 கற்பவர் உள்ளம் கனிந்திட இனித்தாய்
 கண்மணி கனிமொழிக் கதிர்வேலா !

அற்புதத் தேவா அருகினில் வாவா
 அறுமுக அதிசய முருகேசா !
 சரஹண பவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

7

ஜய ஜய முருகா குக காங்கேயா !
 ஜய ஜய பாலா வடிவேலா !
 ஜய ஜய முருகா சுப்ரஹ்மண்யா !
 ஜய ஜய கந்தா கதிர்வேலா !
 ஜய ஜய முருகா சிவனருட் குமரா !
 ஜய ஜய மங்கள முருகேசா !
 சரஹண பவனே ! சங்கரி மகனே !!
 சற்குரு ஜய ஜய சண்முகனே !!!

8

-துர்க்கைச் சித்தர்

கொட்டுங்கடி கும்ம்

கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி - அந்த
 குமரனின் சன்னதியில் கொட்டுங்கடி
 கூடுங்கடி பக்தரெலாம் கூடுங்கடி - அந்த
 குறவள்ளி கணவனைப் பாடுங்கடி
 ஓடுங்கடி ஒன்றாய் ஓடுங்கடி - பழநி
 வேலவனைக் காண ஓடுங்கடி
 போடுங்கடி எட்டிப் போடுங்கடி - வேலன்
 பேர்சொல்லி நடந்து வாருங்கடி
 ஆடுங்கடி கூத்து ஆடுங்கடி - மயிலும்
 ஆடிவர வருவான் வேலனடி
 ஏறுங்கடி மலையில் ஏறுங்கடி - அங்கே
 ஆறுமுகம் அருள்தரப் பாருங்கடி
 பாருங்கடி வேலனைப் பாருங்கடி - அவன்
 பாலர்குறை தீர்த்திட வேண்டுகடி.

மெ.உமா

வேண்டுவன தரும் திருப்புகழ்

அண்டர்பதி குடியேற மண்டசுரர் ஊருமாற
அண்டர்மன மகிழ்மீற அருளாலே

அந்தரியொ(டு) உடனாடு சங்கரனும் மகிழ்கூர
ஐங்கரனும் உமையாளும் மகிழ்வாக

மண்டலமும் முனிவோரும் எண்திசையில் உளபோரும்
மஞ்சனனும் அயனாரும் எதிர்காண

மங்கையுடன் அரிதானும் இன்பமுற மகிழ்கூர
மைந்துமயி லுடனாடி வரவேணும்

புண்டரிக விழியாள! அண்டர்மகள் மணவாள!
புந்திநிறை அறிவாள உயர்தோளா!

பொங்குகடலுடன் நாகம் விண்டுவரை இகல்சாடு
பொன்பரவு கதிர்வீச வடிவேலா

தண்தரள மணிமார்ப! செம்பொன்னழில் செறிருப!
தண்தமிழின் மிகுநேய முருகேசா

சந்தமும் அடியார்கள் சிந்தையது குடியான
தண்சிறுவை தனில்மேவு பெருமாளே!

வரம் தரும் திருப்புகழ்

பிறவி யான சடமி றங்கி வழியி லாத துறைசெ றிந்து
பிணிக ளான துயர்உ ழன்று தடுமாறிப்

பெருகு தீயவினையி னொந்து கதிகள்தோறு மலைபொருந்தி
பிடிப டாத ஜனன நம்பி அழியாதே

நறைவி ழாத மலர்மு கந்த அரிய மோன வழிதிறந்த
நளின பாதம் என் சிந்தை அகலாதே

நரர்சு ராதி பரும்வ ணங்கும் இனிய சேவைதனை விரும்பி
நல ன்தாக அடியன் என்று பெறவேனோ

பொறிய ழாத முனிவர் தங்கள் நெறிவழாத பிலனுழன்று
பொருதி சாச ரனைநி னைந்து வினைநாடிப்

பொருவி லாமல் அருள்புரிந்து மயிலின் ஏறி நொடியில் வந்து
புளக மேவ தமிழ் புனைந்த முருகோனே

சிறுவ ராகி இருவர் அந்த கரிபதாதிகொடுபொருள் சொல்
சிலைஇ ராமன் உடன்ன திர்ந்து சமராடிச்

செயம தான நகர்அ மர்ந்த அளகை போல வளமிகுந்த
சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமாளே!

அர்ச்சனைத் திருப்புகழ்

சீதள வாரிஜ பாதா! நமோநம
நாரத கீத விநோதா நமோநம
சேவல மாமயில் ப்ரீதா! நமோநம மறைதேடுஞ்

சேகரமான ப்ரதாபா! நமோநம
ஆகமசார சொருப நமோநம
தேவர்கள் சேனைமகீபா! நமோநம கதிதோயப்

பாதக நீவுகுடாரா! நமோநம
மாவசு ரேசர்கடோரா நமோநம
பாரினி லேஜய வீரா! நமோநம மலைமாது

பார்வதி யாள்தரு பாலா! நமோநம
நாவல ஞான மனோலா நமோநம
பால குமார சுவாமி! நமோநம அருள்தாராய்

போதக மாமுகன் நேரான சோதர
நீறணி வேணியர் நேயா! நமோநம
பூமக ளார்மரு கேசா மகோததி இகல்கூரா

போதக மாமறை ஞான! தயாகரா!
தேனவிழ் நிபநறா வாரு மார்பக
பூரணி மாமதி போல் ஆறு மாமுக! முருகேசா

மாதவர் தேவர்களோடேமுராரியும்
மாமலர் மீதுறை வேதாயு மேபுகழ்
மாநிலம் ஏழினும் மேலான நாயக! வடிவேலா

வானவர் ஊரினும் வீறாகி வீறாள்
காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு
வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வே! சுராதிபர்

பெருமானே

தீயவை நீக்கும் திருப்புகழ்

வேல்இ ரண்டெனு நீள்விழி மாதர்கள்
காதலின் பொருள் மேவின பாதகர்
வீணில் விண்டுள நாடிய ருமைகள்

விலைகூறி

வேளை யென்பதி லாவசை பேசியர்
வேசி என்பவ ராமிசை மோகிகள்
முது நெஞ்சழி ஆசையி லேஉழல்

சிறியேனும்

மால யன்பர னார்இமை யோர்முனி
வோர் புரந்தரன் ஆகிய ரேதொழு
மாத வம்பெறு தாளினை யேதி

மறவாதே

வாழ்த ருஞ்சிவ போகந னூனெறி
யேவி ரும்பி வினாவுட னேதொழ
வாழ்வ ரந்தரு வாய்அடி யேன்இர்

களைவாயே

நீல் சுந்தரி கோமாளி யாமளி
நாட கம்பயில் நாரணி பூரணி
நீடு பஞ்சமி சூலினி மாலினி

உமைகாளி

நேயர் பங்கெழு மாதவி யாள்சிவ
காம சுந்தரி யேதரு பாலக!
நீர்பெரு ருஞ்சடை யாரருள் தேசிக!

முருகேசா

ஆலில் நின்றுல கோர்நிலை யேபெற
மாநில ங்கள் எலாநிலை யேதரு
ஆய னந்திரு ஓரக மால்திரு

மருகோனே

ஆட கம்பயில் கோபுர மாமதில்
ஆல யம்பல வீதியு மேநிறை
வான தென்சிறு வாபுரி மேவிய

பெருமானே

27333

சனாதன தர்ம உலகப் பல்கலைக்கழக அறநிலைக் கல்வி நிறுவனங்கள்

கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர் - 630 307

போன் : 04565 236846, 238783

- ✿ ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க ஆண்டவர்
மழலையர் மற்றும் தொடக்கப்பள்ளி போன்: 04565 235540
- ✿ கோவிலூர் ஆண்டவர்
மெட்ரிக் மேல்நிலைப்பள்ளி போன்: 04565 232221
- ✿ கோவிலூர் ஆண்டவர்
உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி போன்: 04565 235510, 238219
- ✿ நாச்சியப்ப சுவாமிகள்
பாலிடெக்னிக் கல்லூரி போன்: 04565 233624
- ✿ நாச்சியப்ப சுவாமிகள்
கலை அறிவியல் கல்லூரி போன்: 04565 234523
- ✿ நாச்சியப்ப சுவாமிகள்
கவின் கலைக் கல்லூரி போன்: 04565 239 003
- ✿ கோவிலூர் ஆண்டவர்
மாடல் மாண்டிசோரி பள்ளி, ரிஷிகேஷ் உத்திரகாண்ட்
- ✿ திருக்களர் ஆண்டவர்
மழலையர் மற்றும் தொடக்கப்பள்ளி,
திருக்களர் மன்னார்குடி வட்டம், திருவாரூர் மாவட்டம்

